

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MIA BRODY

Valentine's
Getaway

Romancing the SHERIFF

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ŞERİFİN ROMANTİZMİ

KIVRIMLI BİR KADIN INSTALOVE ROMANTİZM

OceanofPDF.com

MIA BRODY

OceanofPDF.com

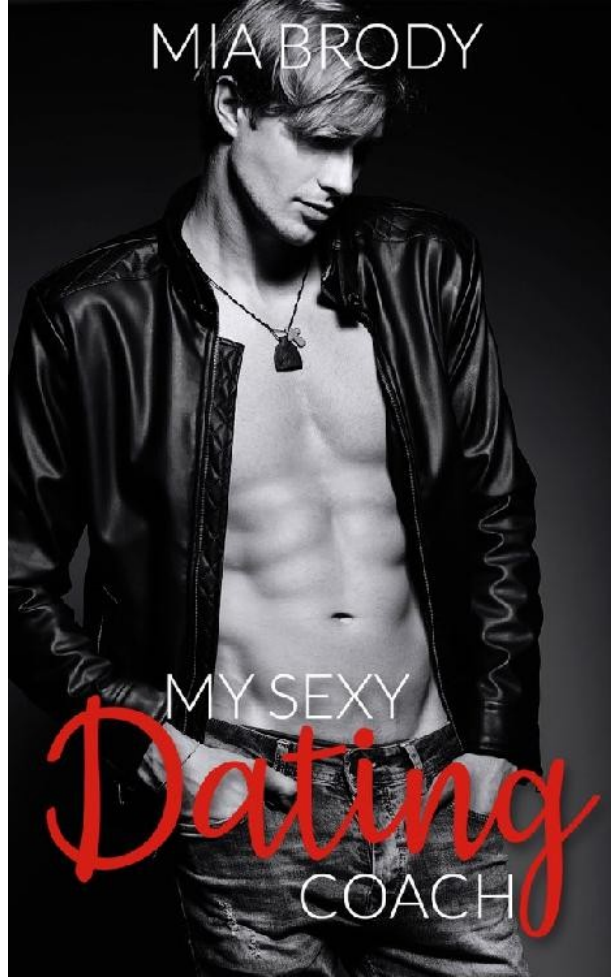
Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2022 Mia Brody tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

OceanofPDF.com

ÜCRETSİZ KİTAPLAR ALIN

Her hafta, kapak tanıtımları, son hikayelerime bağlantılar ve daha fazlasını içeren yeni bir mesaj gönderiyorum. Sizinle sanal arkadaş olmayı çok isterim. Eğer imzalarsanız

şimdi kaydolun, size buharlı arkadaştan aşığı romantizmimi ÜCRETSİZ olarak göndereceğim! ♥

Eğlenceye buradan katılabilirsiniz: <https://www.MiaBrody.com/news/>

OceanofPDF.com

ŞERİFİN ROMANTİZMİ

*Kim arkasını zehirli sarmaşıkla silerken dünyanın en seksi şerifiyle tanışır?
Ben, işte o.*

Zoey

Ben Zoey. Romantizm yazarı, inek kız ve olağanüstü ateşli bir karmaşa. Daha garip hale getiremeyeceğim bir durumla ya da önünde kendimi utandıramayacağım bir adamla hiç karşılaşmadım.

Örnek olarak, dağda *gerçekten* uzun bir yürüyüşten sonra çalılıklarda rahatlıyordum. Yardım etmek için duran seksi şerifi beni gözetlemekle suçlamak için.

Ama Brock herkes gibi değil. Bana bakıyor ve hoşuna giden bir şey görüyor. Yine de aramızdaki bu şey gerçek olamayacak kadar iyi, değil mi? Sonuçta ben peri masalları yazıyorum. Onları yaşamıyorum.

Brock

Zoey tanıştığım tipik turistlerden değil. Genç, sevimli ve çok tatlı. O tatlı poposunu gördüğümde aklıma gelen kirli şeyler için kesinlikle fazla tatlı.

O sadece buradan geçiyor, yani bu sadece bir tatil kaçamağı romantizmi olabilir. Ama bu bana doğru gelmiyor.

O gitmeden önce, bu güzel romancıya hayatının aşk hikâyesinde başrol oynamak istediğimi göstermeyi planlıyorum. Bu Sevgililer Günü'nde onun beyaz atlı prensi olmama izin verecek mi?

Yıllık yazar inzivasında olanlar inzivada kalır... bu yazarların kurdukları bağlar ve anlattıkları hikâyeler hariç. Ama birileri Tahoe Gölü'nde kendilerini aşık olurken buldukları adamlara bundan bahsetmeyi unutmuştur.

Küçük kasaba şerifinden ateşli, otoriter kovboya ve huysuz, münzevi dağ adamına kadar, bu romantik yazarlar ayaklarını yerden kesen gerçek hayattaki mecaz-tastik kahramanlara rastladılar. Bazen kelimenin tam anlamıyla.

Bu Sevgililer Günü'nde bu altı yazar sizi unutamayacağınız bir Sevgililer Günü Kaçamağı'na götürürken gülmeye, ağlamaya ve bayılmaya hazır olun. Galentine's Getaway, en sevdiğiniz altı instalove yazarı tarafından sunulan buharlı kısa romanslardan oluşan bir koleksiyon!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İÇİNDEKİLER

1. [Zoey_](#)
2. [Brock](#)
3. [Zoey_](#)
4. [Brock](#)
5. [Zoey_](#)
6. [Zoey_](#)
7. [Brock](#)
8. [Zoey_](#)
9. [Zoey_](#)
10. [Zoey_](#)
11. [Brock](#)
12. [Zoey_](#)
13. [Zoey_](#)
- [Sonsöz](#)

[Serinin Sonraki Kitabı](#)
[Galentine's Getaway _](#)
[Mia'dan daha fazlası](#)
[Bültenime Katılın Bu](#)
[Hikayeyi Beğendiniz](#)
[mi?](#)
[Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

ZOEY

Kiraladığım küçük Toyota karlı dağ yamacından Tahoe Gölü'ndeki Big Bear Lodge'a doğru ilerlerken "BURASI BÜYÜLÜ" diye nefes alıyorum. Bu hafta Galentine's Getaway için arkadaşlarımla buluşacağım. Kızların hepsi benim gibi aşk romanı yazarı ve Galentine Günü'nü birlikte dostluğumuzu kutlayarak ve kitaplarımız üzerinde çalışarak geçirmeyi planlıyoruz.

Hevesli aşk yazarları için bir sohbet odasında tanıştığımızdan beri arkadaşız. Şimdi, altımız kardeş kadar yakınız. Bana ve ikiz kardeşime bakarsanız kardeşten daha yakınız. Küçük grubumuz mümkün olduğunca sık yazma inzivaları için bir araya geliyor ve her zaman saatlerce eğleniyoruz.

Woofers, benim küçük tek gözlü Chihuahua'm, arka koltuktan sızlanıyor. Muhtemelen Charleston, Güney Carolina'daki evinde olmayı diliyordur. Orada hava Şubat ayında çok daha sıcak oluyor.

Havalandırma deliklerine uzanarak, küçük köpeğimin sıcak kalması umuduyla arka koltuğu hedefliyorum. Onu geçen yıl barınaktan evlat edindim ve çok hızlı arkadaş olduk. Gün boyu süren evlat edinme etkinliğinde gönüllü olarak çalıştığım da kalbim kırıldı. Aile üstüne aile, sırf bir gözünü glokomdan kaybettiği için küçük adamı görmezden geldi. Sırf biraz farklı olduğunuz için kimsenin sizi istememesi berbat bir şey.

Kilometre sayacına bakıyorum ve kalbim sıkışıyor. Kulübeye varmadan önce daha on mil yolumuz var. Dağa tırmanmaya başladığımdan beri miller sürünerek geçiyor. Söz verdiğim kar lastikleriyle bile bu kış harikalar diyarında araba kullanırken kendimi rahat hissetmiyorum.

Tekrar mızımızlanmaya başladığında dikiz aynasına bakıyorum. "Sen de benim kadar kötü mü gitmek zorundasın?"

Dağın üzerinde dinlenme tesisleri ya da benzin istasyonları yok. Hayır, bu güzel ve uzak konum, kulübemize ulaşana kadar tek başımıza olduğumuz anlamına geliyor. Ama ben o kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum. Ekstra büyük sıcak çikolata benim için çok fazlaydı.

"Pekâlâ, dağdan düşmeyeceğimize söz verirsen durabiliriz," diyorum ona.

Arabayı yolun kenarındaki bir noktaya yönlendirirken Woofer rahatlamış bir şekilde iç geçiriyor. Açıklığa doğru biraz yürürsek, yoldan geçseler bile kimse bizi göremez. Buradan başka bir arabanın geçmesini beklediğimden değil. Dağda çok fazla trafik yok.

Tasmasını çorak ağaçlardan birinin dalına dolamadan önce küçük köpeğimin işini yapmasına izin veriyorum. İşte o zaman içinde bulunduğum çıkmazın farkına varıyorum. Karlı manzara, görünürde yaprak ya da çalı olmadığı anlamına geliyor, sonrasında kurulacak hiçbir şey yok.

Ağaca baktığımda, gövdesi ve dalları üzerinde kahverengi bir sarmaşığın ince bir örtü oluşturduğunu görüyorum. Tüylü bitkinin üzerinde küçük beyaz meyveler bir araya toplanmış. Asma ideal bir çözüm değil ama işimi görecek.

İşimi yaparken rüzgar uğulduyor ve geniş kalçalarım ve kıvrımlı vücuduma rağmen dengede kalmak için çalışmam gerekiyor. Daha gençken de kamp yapmıştım. Ama her zaman en azından bir tuvalete erişimim vardı. Burada, doğa koşullarına maruz kalıyorum.

Woofer'a "Bu, kızın gizemli bir şekilde ortadan kaybolduğu şehir efsanelerinden birinin açılışı gibi," diyorum.

Ona aşk kitaplarımdan birinin ayrıntılarını anlatırken yaptığı gibi başını eğiyor. Harika bir dinleyicidir. Arkadaşlarımla sık sık Woofer'ın bir kızın isteyebileceği en iyi erkek arkadaş olduğu şakasını yaparım. Sadık, sabırlı ve her zaman beni dinliyor.

Bir havlama sesi çıkarıyor ve dikkatle yakındaki ağaçların arasına bakıyor. "Beni böyle ürkütme," diye tıslıyorum köpeğime.

Gördüğüm tüm tüyler ürpertici korku filmleri aklımdan geçerken ensemdeki tüyler diken diken oluyor. *Çağrı evin içinden geliyordu.*

"Biliyor musunuz? Bir şarkı söyleyeceğiz," dedim. Beni büyüten ninem korktuğum ya da bunaldığım her an bunu yapmamı öğretmişti. Nakaratın yarısına geldiğimde, daha az korkmuş hissetmeye başlıyorum.

Hâlâ şarkı söyleyen tüylü sarmaşığa uzandım. Eldivenimle tam sıyırmıştım ki, yüksek ve erkeksi bir ses "Kıpırdama" diye bağırdı.

Durdum, kığım havadaydı ve kalbim küt küt atıyordu. Seri katillerin kendilerini duyurmamaları gerekir, değil mi? Bir korku filminde bu kurallara aykırı mı? Hatırlayamıyorum.

"Ne yaparsan yap, o asmaya bir daha dokunma."

Şımarık ve cesur bir şeyler söylemem gerekiyor. İzleyicilere destekleyebilecekleri cesur bir kahraman olduğumu göstermeliyim, ürkütücü bodruma inen ve sopalanmayı hak eden aptal kızıl saçlı değil. "Beni gözetlemeyi bırak, seni sapık!"

Cesaretimi toplayıp omzumun üzerinden bakıyorum. Gözlerinin içine bakıp hakimiyet kurmalıyım. Bu dağ sapıklarında işe yarar mı?

Birden, şimdiye kadar gördüğüm en mavi gözlere bakıyorum. Fırtına çıktıktan hemen sonraki Atlantik'in tam tonundalar. Koyu renk saçları dağınık ve gür sakalı bana Wolverine'deki Hugh Jackman'ın külotumu ıslatışını hatırlatıyor.

Üzerinde onu yerel şerif olarak tanımlayan bir üniforma var. Birden onun gerçek hayatta gördüğüm en seksi adam olduğunu fark ediyorum ve ben burada pantolonum ayak bileklerimde çömelmiş vaziyetteyim.

Brock

Dağın yamacındaki TOYOTA beni içlendirdi. Arada sırada Güney Tahoe'da kaybolan birkaç turist oluyor. Genellikle birkaç saat içinde sağ salim bulunurlar.

Merkeze bir çağrı yaptım. Kız kardeşim, Piper, görevde. Liseden mezun olduğu günden beri yerel polis departmanında çalışıyor.

Plakayı kontrol etmesini beklemeye zahmet etmiyorum. Zaten kiralık olduğunu tahmin ediyorum. İsmi öğrenebiliriz ama biraz zaman alacak. Oturmaktan nefret ettiğim için, arabamdan iniyorum.

Şoför kapısı açıldı, bu da beni kısa bir süre için cinayet işlenmiş olabileceği konusunda düşündürdü. Sonra nerede olduğumu hatırladım. Güney Tahoe küçük bir turist kasabasıdır. Kötü

Burada genellikle böyle şeyler olmaz. Ancak suç oranının yüksek olduğu büyük şehirlerde geçirilen yıllardan sonra bunu akılda tutmak zor.

Elimi arabanın kaputuna bastırduğım da, hala sıcak olduğunu fark edince rahatlıyorum. Bu, kayıp turistimizin yakında olması gerektiği anlamına geliyor.

Karın içindeki izler ormana doğru ilerliyor. Küçük adımlar, belki bir kadın ve kesinlikle yanında dört ayaklı bir hayvan. Bu yeni bilgiyi merkeze iletmek üzereydim ki acı çeken birinin sesini duydum. Rahatsız edici bir sest i ve hemen kılıfımı açtım. Arabada kan yoktu ama şu anda bu benim için pek bir şey ifade etmiyor.

Kimsenin yaralanmadığını fark ettiğimde radyomu elime almıştım. Ses, korkunç bir vızıltı çıkaran bir kadındı. Hayatımda duyduğum en kötü "We Will Rock You" yorumuydu.

İki adım daha attıktan sonra onu açıklıkta görüyorum. Karın içinde kamburlaşmış, kalp şeklindeki mükemmel poposu sergileniyor. Artık mutlu bir adam olarak ölebilirim çünkü dünyanın sekizinci harikasını gördüm ve bu muhteşem.

Yetmişli yılların örtüsüne devam ediyor. Dağınık kızıl saçları ve detone sesinde sikimi anında sertleştiren bir şeyler var.

Boğazımı temizlemeye başlıyorum ama onu ya da birkaç metre ötesindeki ağaca bağlı küçük köpeğini korkutmak istemiyorum. Sanki yıllardır birlikte pratik yapıyorlarmış gibi ritme ayak uyduruyor. Ne yazık ki pratik yapmak ikisini de mükemmelleştirmiyor.

Doğruldu ve koyu mavi kot pantolonunu ayak bileklerine kadar çekerek en yakındaki ağaca doğru yürüdü. Ağacın gövdesini kaplayan tüylü sarmaşığa uzandığını hemen fark ediyorum.

Kış harikalar diyarında çok fazla potansiyel doku ikamesi yoktur. Ama bu seçilecek yanlış şey. "Kımıldama!"

Anında donup kalıyor, sanki silahımı kaldırmışım gibi ellerini havaya kaldırıyor. Sonra omuzları geriliyor ve cesaretini toplamaya çalıştığını hissedebiliyorum. Yine de, "Beni gözetlemeyi bırak, seni sapık!" derken sesi birazcık titriyor.

Sonra sanki ağır çekimdeymiş gibi omzunun üzerinden bakar.

Cazibe beni karnımdan vuruyor. Gözleri şimdiye kadar gördüğüm en güzel yeşil tonunda. Mücevher yeşili, mükemmel bir zümrüt rengi. Ama korku ve öfkenin karışımıyla genişler.

Onu ürküttüğüm ve bir saniyeliğine bile olsa korkmasına neden olduğum için nefret ediyorum. Boğazımı temizleyerek, "Ne yaparsan yap, o asmaya bir daha dokunma. O zehirli.

Sarmaşık."

Ben orada aptal gibi dururken o kışın farklı göründüğüne dair bir şeyler mırıldanıyor. Sanırsınız ki yine on dört yaşımdayım ve bir kızla nasıl konuşulacağını unutmuşum. "Peçeteler. Peçetelerim var."

Ama o çoktan pantolonunu yukarı çekmiş, yüzü kıpkırmızı olmuş. Kısa, sarsak hareketlerle köpeğini yakındaki bir ağaçtan indiriyor. "Ormanda her zaman bir hayalet kadar sessiz mi yürürsünüz, Şerif?"

OceanofPDF.com

BROCK

"Ormanda her zaman bir hayalet kadar sessiz mi yürürsünüz Şerif?" Önümdeki güzel kızıl saçlı soruyor.

Bazı insanların korkuya kahkaha atarak, bazılarının ise öfkeyle karşılık verdiğini bilecek kadar çok şey öğrendim. İkinci tepki onları güçlü hissettirir. Ama ben onu rahatlatmak istiyorum. "Her zaman yetmişli yılların kapaklarını keser misin yoksa bu özel bir durum muydu?"

"Bu bir klasik." Çenesini kaldırıyor.

"İnsan hakları ihlali yaptığınızdan oldukça eminim." Ağaçların arasından geçen patikayı işaret ediyorum. Birkaç gün içinde kar fırtınası olması bekleniyor ve sıcaklık kesinlikle bunu yansıtıyor.

Sonra gülüyor, gırtlaktan gelen zengin bir ses, yatağımda nasıl bir ses çıkaracağını merak etmeme neden oluyor. "Hiç kimse beni şarkı söyleme yeteneğine sahip olmakla suçlamadı."

"Nerelisin tatlım?" Sevgi sözcüklerinin neden ağzımdan kaçtığını bilmiyorum. Tek bildiğim bir şekilde doğru hissettirdiği.

"Charleston," sözcük yumuşak ve tatlı bir şekilde dilinden dökülüyor.

"Carolina mı?" Aksanının Batı Virginia için doğru olmadığını düşünerek soruyorum. Çok fazla tınısı var. Dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi kelimeleri yavaşça yuvarlıyor.

"Gülen yüzler, güzel yerler," diye tekrarlıyor, araç etiketlerinden tanıdığım bir sloganı alıntılıyor.

Ona bölgede ne aradığını sormak istiyorum ama arabalara varıyoruz. Bu yüzden onunla flört etmeye çalışmak yerine profesyonel moda geri dönüyorum. "Ehliyetinizi görebilir miyim?"

Küçük Chihuahua'sını gri arabaya bindiriyor. Üç renkli, kesik kulaklı, eşsiz görünümlü bir şey. Sadece bir gözü var ve kafası sanki sürekli eğilmiş gibi görünüyor. Belli ki uyum sağlayamayanlar için yumuşak bir noktası var.

Bana ehliyetini uzatırken parmak uçlarımız birbirine değiyor. Tüm vücudumda bir elektrik kıvılcımı hissettim. Daha önce hiçbir kadına bu şekilde karşılık vermemiştim. Elbette, birileriyle çıktım ama hiç ciddi biri olmamıştı. "Bana bir dakika ver."

Aracıma döndüğümde uzun bir süre ehliyetine bakıyorum ve detayları ezberliyorum. Zoey Hart. Kahretsin, bu isim çok tanıdık geliyor.

İsmi Piper'a söylediğimde nefesini içine çekiyor ve heyecanlı bir çığlık atıyor. Yirmi iki yaşına yeni girdi ve normalde tam bir profesyonel. Ama bugün bir şey onu çok heyecanlandırdı. "Kızıl kıvrıcık saçları ve yeşil gözleri yok, değil mi?"

"Kıvrımlı ve minyon mu?" Piper'ın onu nereden tanıdığını merak ederek soruyorum. Belki de birlikte eski lise arkadaşlarıydılar. O liseye başladığında ben çoktan evden uzaklaşmışım. Babam gibi küçük bir kasaba polisi olmamaya kararlıyım. Ama şimdi o gitti ve ben burada şerifim. Hayatın dönüp dolaşp aynı yere gelmesi ne tuhaf.

"Ona romantik yazar olup olmadığını sormalısın! Tam olarak o olduğuna eminim."

Bir aşk romanı yazarı. Yeni tanıştığım bu utangaç, beceriksiz kadın hakkında böyle bir şey tahmin edemezdim. Yine de kız kardeşimin kızıl saçlı güzel hakkında benden daha çok şey bilmesi beni rahatsız ediyor. "Bana sabıkalarının bir listesini getir," diye homurdanıyorum.

"Patronluk taslamayı bırak," diye ısrar ediyor. "Ben senden çok daha uzun süredir buradayım."

Çünkü ailenin hayal kırıklığı olan benim aksime, Piper aslında kendisinden bekleneni yaptı. Ailemize yakın durdu ve benim yapmam gerektiği gibi onlara yardım etti. Keder ve suçluluk beni yiyip bitiriyor. İçimi kemiren acı artık tanıdık bir his. Üç yıl oldu ama babamın bana ihtiyacı olduğunda yanında olamadığım için kendimi hâlâ affedemedim.

Piper'dan haber beklerken, kişisel telefonumu açıyorum. Az önce mükemmel kışını gördüğüm kadının aslında Charleston'da küçük köpeğiyle yaşayan bir aşk romanı yazarı olduğunu doğrulamak için hızlı bir arama yapmam yeterli oluyor. Erkek arkadaşından ya da kocasından bahsedilmiyor, bu da beni gülümsetiyor.

Arabasına döndüğümde telefonda başka biriyle konuşuyordu. "Her şey yolunda mı?" Benimle konuşuyor.

Onunla daha uzun süre konuşma şansım olmayacağı için hayal kırıklığı içimi kemiriyor.

Başımı salladım. Nerede kaldığını sormama gerek yok. Big Bear Lodge yolun hemen yukarısında. Yarın uğramak için bir neden bulurum. Bu düşünce onun gitmesine izin vermemi sağlayan tek şey.

Zoey

"HAVAALANINDA MISIN?" Telefon en iyi arkadaşım Valentine'a bağlanır bağlanmaz soruyorum. Hâlâ arabamdayım ve ateşli şerifin bana dönmesini bekliyorum. Onun gibi ateşli bir adamın benim gibi kıvrımlı bir kadınla ilgilenmesini isterdim. Ama ben daha iyisini biliyorum. Ben peri masalları yazarım. Onları yaşıyorum.

Woofers arka koltuktaki yerinden havlıyor. Arkama yaslanıp kafasına bir çizik atıyorum. Onu Big Bear Lodge'daki kulübeme gizlice sokacağım. Orada evcil hayvanların kalmasını istemediklerinden eminim. Ama ikimiz de sessiz olduğumuz sürece kimsenin haberi olmaz diye düşünüyorum.

"Uçağım neredeyse iki saat erken kalktı, bu yüzden onu henüz görmedim" diyor. Valentine eskiden Charleston'da benimle karşı karşıya otururdu. Ninem

Valentine'ı yanına alan Stella ile çok iyi arkadaştı. Belki kaderdi ama Valentine ve ben de çok iyi arkadaş olduk. Önce ninem vefat ettiğinde, sonra da Stella vefat ettiğinde birbirimizin yanında olduk. "Kulübede misin?"

Düşüncelerimi bölerek soruyor. Sinirlerini dağıtmaya çalıştığını biliyorum.

Asheville'deki havaalanında oturmuş müstakbel kocasıyla buluşmayı bekliyordu. Birkaç ay önce posta yoluyla gelin olmak için kaydolmuş. Hiç tanımadığı bir adamla evleniyor.

tanıştım ya da yüzünü gördüm.

Sinirlerini yatıştırmaya çalışarak, ona boktan şovumun son bölümünü anlatabileceğimi düşündüm. Ama önce bana dikkat etmediğinden emin olmak için dikiz aynasına bakıyorum. Tabii ki bakmıyor. Telefonuna bakmakla meşguldü. "Neredeyse. Önce yerel şerifle görüşmek için durdum. Çok aşağılandım! Çok ateşliydi Val, gerçekten çok ateşliydi."

"Jackman ölçeğinde mi?" O talep ediyor.

Hugh Jackman bizim ortak aşkımız ve her erkeğin çekiciliğini en sevdiğimiz filmlerine göre değerlendiriyoruz.

Derin bir iç çekiyorum ve o anı yeniden hayal ediyorum. "Wolverine. Seksi sakal, karışık saçlar. Karın kaslarını görmedim ama üniformanın altında olduğuna *eminim*. Ve onun önünde kendimi tamamen aptal durumuna düşürdüm."

Wolverine seviyesi skaladaki en yüksek puan, bu da onun şimdiye kadar gördüğüm en ateşli erkek olduğu anlamına geliyor.

Şerifin aracını terk ettiğini gördüğümde, sohbeti Tahoe Gölü'ne nasıl gittiğine çeviriyorum.

Cama vuruyor, sinirli görünüyor. Bana ehliyetimi uzattı.

"Her şey yolunda mı?" Diğer uçta sessizliğe bürünen Valentine'ı dinliyormuş gibi yaparak ona bakıyorum. Zaten adamın gözlerinin içine zar zor bakabiliyorum.

Gördüğüm en ateşli adamdı ve yüzümü görmeden önce kıcımlı gördü. Tam bana göre. Ateşli bir adamla tanışır ve hemen önünde kendimi aptal durumuna düşürürüm. İşte bu yüzden kimseyle çıkmıyorum. Kurgusal erkekler tuhaf olduğunuzda sevimli olduğunuzu düşünürler. Gerçek hayattaki erkekler tuhaf olduğunu düşünür.

Homurdanıyor.

"O zaman ben giderim," diyorum ona, camımı yukarı iterek. Arabayla uzaklaşırken arkama bakmıyorum. Şansım yaver giderse şerifi bir daha görmeyeceğim. Belki kızları gelecek yıl başka bir yerde inzivaya çekilmeye bile ikna edebilirim. Evet, bu iyi bir plana benziyor.

OceanofPDF.com

ZOEY

Big Bear Lodge'u gördüğüm anda beni sakinleştiren bir şey var. Muhtemelen kulübenin uçurumun kenarına kurulmuş olmasından kaynaklanıyor. Etrafını çevreleyen rahat kulübeler ve yüksek ağaçlar, buranın gerçekten dünyanın geri kalanından uzakta bir inziva yeri olduğunu hissettiriyor.

Eşyalarımı içeri taşıırken telefonum bir mesajla çalıyor. Woofer hemen etrafı keşfetmeye başlıyor, mobilyaları kokluyor ve şöminenin önündeki halının üzerinde yuvarlanıyor. Bir an için burada benimle birlikte bir erkeğin olmasının nasıl bir şey olacağını merak ediyorum. Herhangi bir erkek değil. Şerif.

Bu aptalca düşünce karşısında gözlerimi deviriyorum ve dizüstü bilgisayarımı pencerenin önündeki ahşap masaya kuruyorum. Buradan karlı dağın mükemmel bir manzarası var. Diğer kızlar bir süre burada olmayacağına göre, birkaç kelime yazmaya çalışacağım. Son taslağım bana sorun çıkarıyor ama nedenini bilmiyorum.

Mum ısıtıcımı yakındaki tezgâhın üzerine koydum ve tanıdık elma ve tarçın kokusunun beni rahatlatmasına izin verdim.

Sonra telefonumu hatırlıyorum ve çantamı karıştırıyorum. İkiz kız kardeşimden bir mesaj olduğunu görünce omuzlarım çöküyor. Rahmetli ailem tarafından çok sevilen bir güzellik kraliçesiydi.

Gözlerden uzakta saklanan inek bendim. Onun aksine, ben hiçbir zaman görünüşüme alışmadım. Bırakın bir yarışmayı kazanmayı, bir yarışmada bile yer alamayacak kadar kıvrımlı ve beceriksizim. Zola'nın izinden gidememem annemin en büyük hayal kırıklığıydı.

Görünüşe göre kendime işkence etme modunda olduğum için mesajı dinliyorum. "Hey abla! Son küçük kitabını okudum. Çok sevimli. Tıknaз kızlar için bir izleyici kitlesi olduğunu bile bilmiyordum. Sanırım birileri var

Herkese. Bunu aldığında beni ara, ama cevap vermeyebilirim. Nathan'ın doğum gününü onunla kutlamak için Milano'ya giden uçağa binmek üzereyim. İnanılmaz biri. Aradığında sana her şeyi anlatacağım. Çav!"

"Şerif *sana* çıkma teklif ederdi," diye homurdandım. Erkekler kız kardeşime hep çıkma teklif ederdi. Sadece bir tanesi beni fark etti.

Son sınıfta hala diş teli takıyordum. Colin'in benden hoşlandığını sanıyordum. Sonra Zola onu istediğine karar verdi ve her şey bitti. Bir erkekle birlikte olmama bile izin vermedi. Belki de ona kızmalıydım ama biliyorum ki ailem bunu istemezdi. Onu affetmemi, abla olmamı ve örnek olmamı isterlerdi.

Woofers yemek kabını bana doğru sürükleyerek onu besleme zamanının geldiğini hatırlatıyor.

Küçük bir midesi olan küçük köpeğimin çoğu kişiden daha sık beslenmesi gerekiyor.

Onu yemeğiyle baş başa bıraktıktan sonra üzgün düşüncelerimden sıyrılmaya kararlı bir şekilde ahşap masaya oturuyorum. Kahraman ve kadın kahraman arasında yazılması gereken bir aşk sahnesi var. Arkadaşlarımın gelmeye başlamasını beklerken onu da hallediyim bari.

Ya da en azından masaya yerleşmeye çalışıyorum. Kalın kalçalarımın biriyle masaya çarpıyorum ve kapağı açılmamış su şişesi devrilerek açık dizüstü bilgisayarımın üzerine düşüyor. Sanki ağır çekimdeymiş gibi, su klavyemin derinliklerine dökülmeye başlıyor. Ekran kararmadan önce hazırladığım belge sallanıyor.

Küfür genellikle ilk tercihim değildir. Ninem her zaman bunun kulağa kaba ve eğitimsiz geldiğini söylerdi, ancak birkaç dört harfli kelime kesinlikle dudaklarımdan dökülüyor. Dosyalarım sürekli olarak buluta yedekleniyor, bu yüzden önemli bir şey kaybetmiş değilim.

Sorun şu ki, inzivaya çekildiğimde gerçekten yazmayı planlamıştım. Dizüstü bilgisayarı elimden geldiğince hızlı bir şekilde kuruladım ve daha fazla suyun akması umuduyla ters çevirdim. Sonra telefonumu alıp yakındaki bilgisayar dükkanlarını araştırmaya başladım. Şehirde bir tane var. Şu anda açık ve belki o yardımcı olabilir.

"Ben yokken burayı koruyabilir misin?" Woofers'a sesleniyorum.

Şöminenin önünde yemek komasında ve iyi gözünü bile açmıyor. Onun yerine, evet olarak algıladığım küçük bir memnuniyet sesi çıkarıyor.

Bilgisayar dükkanındaki Wally'den yana şanslıyım. Dükkanın kokusundan sigara içtiği anlaşılan yaşlı bir adam. Bugün meşgul değil ve dizüstü bilgisayara hemen bakacağına söz veriyor. Beni başından savıyor ve beklerken etrafı keşfetmem için beni cesaretlendiriyor.

Bunu yapmak kolay değil. Bebeğimi bir yabancının kollarına bırakıyormuşum gibi hissediyorum. Ama turistik bir kasabada aynı gün servis bulmayı başardığım için şikayet edecek değilim.

Bilgisayar dükkanının karşısında küçük bir fırın var. Mekânın adı Patty's Cakes, bu da beni gülümsetiyor. İçeri adımımı atar atmaz tatlı havadan derin bir nefes alıyorum. Burası hamur içleri ve karbonhidrat kokuyor. Öyle bir yer ki kız kardeşim havayı koklarsan kilo alırsın diye ısrar ederdi.

Küçük fırının sahibi Patty bana gülümsüyor. Kısa sarı saçları ve dostane tavırlarıyla otuz yaşından büyük olamaz. "Size ne ikram edebilirim?"

Kapının üstündeki zil çalarken cazip ikramlarla dolu camekânlara bakıyorum. Omzumun üzerinden kontrol etmiyorum. Diğer müşterilere dikkat edemeyeceğim kadar çok lezzetli seçenek var.

Yaban mersinli reklerden çikolata parçacıklı kurabiyelere ve hatta kırmızı kadife keklere kadar, sadece birini seçmek zor. Fırın sahibine bakıyorum. "Sürekli bekâr olanlar için ne önerirsiniz?"

"Bir randevuya ne dersin?" Derin, erkeksi bir ses soruyor. şerifin sesini sadece birkaç kez duymuş olmama rağmen hemen tanıyorum. Zengin bariton sesi içimi sıkıyor. Bu adam nasıl oluyor da bugün benimle bu utanç verici anların ortasında buluşuyor?

"Merhaba şerif Brock! Size her zamankinden getireyim mi?" Patty arıyor. En azından artık adını biliyorum. Brock. Taştan yontulmuş gibi görünen bir adam için güçlü ve bir şekilde uygun bir isim. Burada her zamanki gibi neye benzediğini hayal bile edemiyorum. O üniformanın üzerine oturması bile onunki gibi bir vcoda sahip olmak için bir çöreğin onda biri kadar olmak gerektiğini gösteriyor.

Dikkatini bana çevirmeden önce Patty'ye başını sallıyor. O bu kadar gzelken neden bana bakıyor? Muhtemelen parmaklarını şıklatıp ona sahip olabileceğinin farkında değil mi? Bahse girerim bu şehirdeki her kadına sahip olabilir. O film yıldıızı yakışıklılığı ve "aman be hanımefendi" tavrı onda mükemmel bir şekilde var. Belki de hepsi bir oyundur. Colin beni takip ettiğinde olduğu gibi.

Dönüyorum ve Brock'a kıkırdıyorum. Benimle alay ediyor ama bunu kaldırılabirim. Ben de bu konuda iyi huylu olacağım. "Bu hafta programım oldukça dolu."

Mavi bakışları parıldııyor ve dudakları seğiriyor. "Kalbimi kırıyorsun, tatlı yanaklar."

Bu lakapla yüzüm alev alev yanıyor. Şimdi kesinlikle benimle alay ediyor. "Bana böyle seslenmek zorunda değilsin."

"Bugün benimle bir randevuya çık." Atkuyruğumdan çözölen buklelerimden birine uzanıyor ve parmağının etrafında döndürüyor. "Bir randevu."

O kadar yakınımnda duruyor ki vücudundan gelen sıcaklığı hissediyorum. Ona hayır demem için milyonlarca neden var. Onun gibi adamlar normalde benim gibi kadınlarla ilgilenmez.

"Buraya sadece tatile geldim," diye hatırlatıyorum ona. Aslında hatırlattığım kendimim.

"O halde kaybedecek bir şeyiniz yok" diye belirtiyor.

Bu gece için diğör tek planım ateşli bir aşk sahnesi yazmaktı ve eğer Wally'nin zaman tahmini bir şey ifade edecekse, kesinlikle bir randevu için zamanım var. Aşk sahneme ilham bile verebilir. Bu fikre neredeyse homurdanacaktım. Sanki onunla soyunacakmışım gibi. Daha önce hiç kimseyle soyunmadım. Bu gidişle V-kartımı kaybedip kaybetmeyeceğimi merak etmeye başladım.

Kararımı verdiğimi anlamış olacak ki bana seksi bir göz kırpıyor. "Öğleden sonra seni alırım."

Ben cevap veremedem Patty onun adını söyledi. Kahvesinin ve muhtemelen sadece koklayacağı çöreğın parasını ödüyor. Kapıdan çıkarken ısıık çalıyor ve ben sadece gidişini izleyebiliyorum. Adam, dar kıçına mükemmel bir şekilde oturan o dar üniformanın içinde gelip giderken iyi görünüyor.

"Brock iyi bir adam," diyor Patty, benim kirli düşüncelerimden habersiz.

Ona nereden bildiğini sormak istiyorum ama sonra cevabı duymak istemeyebileceğime karar veriyorum. Tek bildiğim, Brock'un ziyaretçi turistlerle flört ettiğı ve benim de listeye eklenecek başka bir isim olduğum.

OceanofPDF.com

BROCK

Piper hızla odaya girdiğinde ofisteki koltuğuma henüz yerleşmiştim. Kapıyı çalmaya zahmet etmedi, çocukluğumuzdan kalma bir şey. Sanırım bazı şeyler ne kadar yaşlanırsan yaşlan asla değişmiyor.

"Benim için cheesecake Danish yaptığını duydum." Kirpiklerini kırıştırdığı o şeyi yapıyor. Benden on yaş küçük, bu da beni hep parmağında oynattığı anlamına geliyor.

Fırından aldığım poşeti ona uzatıyorum ve çok sert kahvemden bir yudum alıyorum. Patty'nin kahvesini pek sevmiyorum ama herkesi tanıdığınız bir kasabada küçük şeyler söz konusu olduğunda fikirlerinizi kendinize saklamayı öğreniyorsunuz.

Piper masamın karşısındaki sandalyeye oturuyor ve pastadan büyük bir ısırık alıyor. "Bir randevun olduğunu da duydum."

Kahretsin, küçük kasaba hayatı berbat. Bu yüzden yıllarımı kimsenin adımı bilmediği ya da flört hayatım hakkında soru sormadığı büyük şehirde geçirdim. Böylesi daha kolaydı.

Homurdanıyorum ve eskimiş bilgisayarımın faresini sallıyorum.

"Kadının tarifi daha önce aradığınız bir turistle eşleşti."

"Senin hiç yapacak işin yok mu?" Ona homurdanıyorum. Gerçek şu ki, Piper muhtemelen bu istasyonun gördüğü en çalışkan kişi. Resmi olarak sevkiyat görevlisi olmadan önce bile her öğleden sonra burada yardım ediyordu.

"Bir romantik yazarla randevun olduğuna inanamıyorum." Pantolonundaki kırıntıların tozunu almak için duraklıyor. "Hiç onun kitaplarından birini okudun mu?"

Telefonum bir bildirimle çalıyor ve geçici olarak dikkatimi dağıtıyor. Ona bakıyorum ve içimdeki kızgınlık dalgasıyla savaşıyorum. Amanda'dan bir yıl önce ayrılmıştım. Ama erkek arkadaşları arasında kaldığında bana tekrar mesaj atmaya ve aramaya başlıyor. Onu geri kabul etmiş değilim. O pisliğe ilk adımımı attığımda dersimi almıştım. Yine de her yalnız kaldığında beni rahatsız etmesini engellemiyor gibi görünüyor.

"Brock," diye sesleniyor kız kardeşim sertçe. "Onun kitaplarından birini okumalısın ki ne yaptığını tartışabilesin. Aralarından seçim yapman için birkaç tane getirdim."

Bir an için küçük kız kardeşimin şaka yaptığını düşündüm. Ciddi olduğunu anladığımda, "Bu çok saçma. Zoey'den randevumuzdan önce yerel kolluk kuvvetleri politikaları ve prosedürleri hakkında bilgi edinmesini beklemiyorum."

Telefonum son altmış saniye içinde beşinci kez çalıyor.

Piper, kitaplarla dolu kanvas çantasını karıştırmayı bırakıyor. "Yine mi Amanda? Ona seni rahat bırakmasını söylememi ister misin, kadın kadına?"

Öfkesine sırtımdan edemiyorum. Amanda'dan hiç hoşlanmadı ve Piper herkesten hoşlanıyor. Bu, ilişkimizin uzun srmeyeceğine dair ipucum olmalıydı. "Küçük kız kardeşimin benim için savaşmasına ihtiyaım yok."

"Habersizce evinize gelip durması ya da gecenin her saati size mesaj atması doğru değil. Eğer bir kadın olsaydınız, buna takip ve cinsel taciz derdik."

Amanda tehlikeli biri değil ve bu anlamda onun için endişelenmiyorum. Yine de kız kardeşimin ağabeyi adına üzüldüğünü görmekten nefret ediyorum, bu yüzden kanvas çantasını işaret ediyorum. "Hangisiyle başlamamı nerirsin?"

Zoey

Emmy'nin kulübesine adımımı atarken "APTALCA BİR şEY YAPTIM" diye itiraf ediyorum. O da Galentine's Getaway için burada bulunan bir yazar arkadaşımız. Tanıştığımızdan beri çok yakınız. Çok canlı ve neşeli biri. Çağdaş buharlı romantizm kitapları yazıyor. Onun altın kalpli, pis konuşan kahramanlarını hep sevmişimdir.

"Ne yaptın sen?" Bavulunu yatağının üzerine koyup büyük boy valizini açarken soruyor.

"Kabininizin kapısında bir sorun olduğunu biliyorsunuz, değil mi?" Brock'la ilk karşılaşmamızı anlatmaya başlamadan önce söylüyorum.

Hikayemin ortasında beni durdurdu. "Bekle, bir saniye! Bütün kışını mı gördü?"

"Evet, dolunay yükseliyor ve her şey." Yatağına uzandım ve tavana baktım. Cassia'yı gördüğümde, dünyanın en seksi şerifine ev sahipliği yapan Tahoe Gölü'nü önerdiği için onu boğazlayacağım.

Emmy yanımda yatağa uzanıyor ve gülüyor. Güzel kıvrımlarını sallayan, tüm vücudunu saran bir kahkaha bu ve çok geçmeden ben de gülmeye başlıyorum. Onunla bu konuyu konuşmak iyi hissettiriyor. Valentine daha önceki görüşmemizde dikkati dağılmıştı ve bunu ona karşı kullanamam. Oldukça korkutucu bir hayat değişikliğinin ortasında.

"Peki sonra ne oldu?" Emmy düşüncelerimi bölerek soruyor.

Brock'un bana nasıl tatlı yanak dediğine kadar sabahımın geri kalanını anlatıyorum. Ona bunları anlatırken yüzüm yanıyor. Bitirdiğimde, "Gördün mü? Randevuyu iptal etmeliyim. İptal etmeliyim."

"Sende onun telefon numarası yok," diye belirtiyor. "Ayrıca, iptal etmek de istemezsin, Zo."

Bir nefes veriyorum ve sabahtan beri kafamda dolaşan korkuyu dile getiriyorum. "Benden hoşlanmayacak."

"Sana çıkma teklif etti. Daha ne kadar işarete ihtiyacın var bilmiyorum kızım." Her zaman çok cesaretlendiricidir. Benim gibi o da bakire. Hayatımızın çoğunu seks sahneleri yazarak ve birbirimize sosyal medyada seksi erkeklerin striptiz yaptığı videolar göndererek geçirdiğimiz düşünüldüğünde bu biraz garip.

"Fikrini değiştirecektir." Kelimeler usulca dökülüyor ve ben kendime kızıyorum. Hâlâ bu konuya bu kadar takılı kaldığım için kızgınım. Colin'le olanlar beni hâlâ incitmemeliydi. "Daha güzel birini bulacaktır."

Kız kardeşim gibi, kıvrıcık olmayan mükemmel saçları ve doğru boyutta kalçaları olan biri. Tüm kadınlara yetecek kadar büyük ama tek haneli kotlara sığacak kadar küçük.

Zayıf olduğu için ona kızmıyorum. Vücut ölçüleri onun suçu değil, tıpkı benim kıvrımlı bir kadın olmamın suçu olduğu gibi. Sadece her ikimizin de bedenlerinin kıyaslama yapılmaksızın kutlanacağı bir dünyada var olabilmeyi istedim.

Beden olumluluğunun sosyal medyada moda olan bir hashtag'den daha fazlası olduğunu görmek benim hayalim. Bunun herkes tarafından uygulanan gerçek bir şey olmasını istiyorum. I

Hepimiz farklı göründüğümüzü kabul edebilseydik, dünyanın daha nazik bir yer olacağını düşünüyorum. Bu yüzden kıvrımlarına tapan erkeklerle aşkı bulan iri kızlar hakkında kitaplar yazıyorum.

"Her erkek onun gibi değildir," diyor Emmy sessizce. Kızlar arasında Colin'le olanlarla ilgili gerçeği bilen tek kişi o. Ona sadece bir gece, bir video görüşmesinin ortasında itiraf ettim. Karakterleri için çatışma fikirleri üzerine beyin fırtınası yapıyorduk ve konu bir şekilde ortaya çıktı. Emmy'ye gizlilik yemini ettirdim ve o da sözünü tuttu.

"Ayrıca," diye devam ediyor. "Yazılarında ilgili bir sıkıntın var. Dün bana bu aşk sahnesinde ne kadar sorun yaşadığını anlattın. Belki de dışarı çıkıp sevimli bir adamla birkaç saat geçirmek tam da ihtiyacın olan şeydir. Bu sana ilham verebilir ve kelimelerin yeniden akmasını sağlayabilir."

"İlham alabilirim," diye itiraf ediyorum. Cassia ve Paige'in birer gülü olduğunu biliyorum ama bu hiçbir zaman benim tarzım olmadı. Cinselliklerine sahip çıktıkları için onlarla gurur duyuyorum. Kadınların bedenlerini ve onlara neyin zevk verdiğini bilmeleri gerektiğine inanıyorum. Ama ben onlar gibi değilim. İyi bir sohbet ve dar bir kot pantolon giymiş gerçek bir erkek beni bir oyuncaktan çok daha fazla tahrik ediyor.

"Sadece dene. Sonra yaşadığın tüm seksi eğlenceyi bana rapor edebilirsin." Kendini yukarı itmeden önce bana göz kırptı. "Şimdi, tamir edilene kadar kabin kapım hakkında birine söylenmem gerekiyor."

Birkaç saat sonra kamaramın kapısı çalındı. Sabahı ne giyeceğime karar vermeye çalışarak ve bu kitabın kahramanını bir keşişe dönüştürmeyi düşünerek geçirdim, böylece lanet olası aşk sahnesini yazmak zorunda kalmayacağım.

Kendime sahnenin çalışmadığını söylemeye çalışıyorum çünkü dizüstü bilgisayarım yok ve el yazısıyla yazmaya çalışıyorum ama bunun doğru olmadığını biliyorum. Kelimeler akmaya başladığında, farklı bir his oluyor. Sanki bir gazeteciymişim ve olan biten her şeyi öfkeyle karalıyormuşum gibi.

Tembelce kapıya doğru bakan Woofer'a "Benim yüzümden kalkma," diyorum. Bariz alaycılığımı görmezden geliyor ve kemirdiği tatlı patates çubuğuna odaklanıyor.

Kendime son bir kez daha bakıyorum. Kalçalarımı ve basenlerimi incelten, aynı zamanda harika bir popoya sahip olmamı sağlayan koyu renk kot pantolonumu giyiyorum. Üzerimdeki uzun kollu tişört, gözlerime mükemmel uyum sağlayan yumuşak, yosunlu bir yeşil. Ayrıca göğüs dekoltesini de belli ediyor. Kıyafetimi en sevdiğim klasik spor ayakkabılarımla eşleştirdim. Emmy bana sevimli ve flörtöz göründüğümü söyledi ki ben de bu havayı yakalamak istiyordum.

Kapıyı açar açmaz, Brock orada duruyordu. Elinde son kitabımın bir kopyasını tutuyor ve bana ters ters bakıyor. "Konuşmamız gerek."

OceanofPDF.com

ZOEY

"Sakın bana kaçak gelinin dağ adamı yerine dangalak nişanlısını seçtiğini söyleme. Onu gerçekten sevmiyor bile ve başlangıçta onun hakkında söyledikleri onu tam bir sik kafalı yapıyor." Sesi, kıvrımlı bir kadını sevmeyi kendinde bulamayan şişman-fobik adam için küçümseme ile damlıyor.

Gülüyorum, Brock'un kitabı okumasına şaşıyorum ama fikirlerine değil. Bu kitabım her zaman güçlü fikirlere ilham verir. "Öğrenmek için okumanız gerekecek."

"O ezikten daha iyisini hak ediyor," diye homurdanıyor ve sonra duraklıyor. Mavi bakışları yumuşar. Normalde sert olan parıltı gitmiş, yerine sıcak ve şefkatli bir şey gelmiş. "Bu arada çok güzelsin."

Kamyona kadar onu takip ederken bu iltifat yanaklarımı ısıtıyor. Yine de ona takılmadan edemiyorum. "İltifatlar işe yaramayacak. Sen zaten başarısız oldun."

Benim için cipinin yolcu kapısını açıyor. Yüz ifadesindeki şaşkınlık, saklayamadığım eğlenceyi görünce kayboluyor. "Şimdiden üç vuruş yaptığımı mı söylüyorsun?"

Elindeki kitaba başımı sallıyorum. "Sayfaları karalamışsın. Bu kesinlikle üç vuruşa değer."

Sürücü koltuğuna oturana kadar bekler. Ben titrediğimde ısıtıcıyı açıyor. "Kitaplar deneyimlenmek ve sevilme içindir."

"Aynen öyle. Onlara işkence edilmemeli," diye cevap veriyorum o dağdan aşağı inen yolda ilerlerken. Her nasılsa, arazi aracı kullanmasına hiç şaşırmadım. Bu onun sert imajına uyuyor.

"Hadi ama. Köşeyi bükmek, televizyon izlerken kumandadaki duraklatma düğmesine basmaktan farklı değil" diye ısrar ediyor.

Bu konuda anlaşılabileceğimizi hiç sanmıyorum. Ona takılmayı sevsem de konuyu değiştiriyorum. "Benim kitabım okuduğun ilk aşk romanı mı?"

"Ayda ortalama bir ya da iki aşk kitabı okurum. Kız kardeşim en son okunması gereken kitap diye ısrar ediyor. Tabii ki, bunu duyduktan sonra senin ismin sıraya girdi."

Aşk romanı okuması beni şaşırtmadı. Erotik kitap alıcılarının neredeyse üçte birini erkekler oluşturuyor ve her beş romantik yazarın biri erkek. Erkeklerin bu türe duydukları sevgiyi birileri zehirli erkeklik kusmadan açıkça kutlayamaması beni her zaman üzmüştür.

Başka bir şey söylemeye başlıyor ama sonra kendini durduruyor.

"Benimle konuşabilirsiniz. Demek istediğim, ben de bu türde yazıyorum. Muhtemelen daha önce duymadığım bir şey söylemeyeceksin," diye teklif ettim.

Aşk romanı yazarı olmak bazen terapist olmak gibidir. Okurlarımın seks hayatları, fantezileri ve ilişki sorunları hakkında hayal edebileceğinizden çok daha fazlasını duydum. Birbirimizden piksellerle ayrıldığımızda yabancılar bana içini açıyor. Bana duydukları inancı seviyorum ve her zaman destekleyici ve nazik olmaya çalışıyorum.

"Aşk kitapları okumaya çirkin bir cinayet soruşturmasında çalışırken başladım. Mutlu sonla biten bir şeyler istedim. Benim yaptığım işte genellikle sonu göremezsiniz. Her zaman o genç kaçağın evinin yolunu bulup bulmadığını ya da uzaklaştırma emri çıkartan kadının şiddet uygulayan partnerinden kaçıp kaçmadığını merak edersiniz. Eğer bir son görürseniz, bu genellikle en kötü senaryodur."

Yaptığı işte cevapsız kalan soruları ya da bunların zihnini nasıl meşgul edeceğini hiç düşünmemiştim.

Boğazını temizliyor, açıkladığı her şeyden rahatsız olduğu belli. "Güney Tahoe'nun küçük dedikodu değirmeninde burada olduğunuz konuşulmaya başlandı bile. Kız kardeşim Piper ve arkadaşı Cleary kitaplarınızın büyük hayranları."

"Ben tek değilim. Yazar arkadaşlarım Clover Thompson, Mina Chance, Paige Turner, Emerald Lee ve Cassia Murphy ile birlikteyim. Bu hafta bir yazarlık inzivasındayız," diye açıklıyorum. Yarın akşamki grup yemeğimizi şimdiden ipe çekiyorum.

"Bu isimlerden birkaçını tanıyorum. Paige Turner, bazı kitapları var bende. En iyi pis konuşan ortaçağ şövalyelerini o yazıyor."

"Evet, öyle," diye katılıyorum gülerek. Edepsiz konuşan ortaçağ şövalyeleri hakkında okuduğu gerçeğini tartışacak kadar rahat bir adam bulmak nadirdir.

Sonraki bir saat boyunca hangi romantik mecazları sevdiğimizi ve hangilerinden nefret ettiğimizi tartışarak şakalaşmaya devam ediyoruz. İkimiz de dağ adamlarının ve kovboy romanslarının harika olduğu konusunda hemfikiriz. Ama ikimiz de amnezi romantizmini ya da gizli bebek mecazını umursamıyoruz.

"Çok acı verici," diyor Brock. "Eğer dışarıda bir yerde bir çocuğum olsaydı, bilmek isterdim. Onun hayatının bir parçası olma şansına sahip olmamak kalbimi kırardı."

Dışarıda bir sürü çocuğu olma ihtimali var mı merak ediyorum. Brock hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Belki de düzenli olarak tek gecelik ilişkiler yaşıyordur. Nedenini anlamasam da bu düşünce göğsümde bir şeylerin ağrmasına neden oluyor. Adamla daha yeni tanıştım. "Çocuk istiyor musun?"

"Doğru kadınla, onlardan bir düzine istiyorum." Cevabını düşünmek için tereddüt bile etmiyor ya da duraksamıyor. Brock'un bu öğleden sonra bana karşı bu kadar açık ve dürüst olmasını seviyorum. Daha önce görevdeyken olduğu gibi içine kapanık bir adamdan çok farklı.

"Peki ya bir düzine istemezse?" Bir gün büyük bir aileye sahip olma şansını çok isterdim. Annem ve babam vefat ettikten sonra sadece ben, kız kardeşim ve ninem kaldık. Zola liseden mezun olduktan kısa bir süre sonra başarılı modellik kariyerine başlamak için ayrıldı.

"Ortada buluşup dokuz tane yapabiliriz," diye cevap veriyor ve kız kardeşimle ilgili düşüncelerimi ve bir gün kahkahalar ve aile sevgisiyle dolu büyük, gürültülü bir eve sahip olacağıma dair umutsuz umutlarımı bölüyor.

"Umarım çocuklarınız sizin matematik becerilerinize sahip olmaz," diye kestirip atıyorum.

"Belki onlar da annelerinin kelimelerle olan tarzına sahip olurlar" diyor.

Yanaklarım kızardı. Ne dediğini doğru anlamış olamam. Az önce birlikte bebek sahibi olacağımızı ima etmedi, değil mi? Hayır, deli gibi davranıyorum. Sadece onu yanlış duydum. Çok dürüst olmaya başlayan ben olmadan önce konuyu değiştirmenin zamanı geldi. "Beni nereye götürüyorsun?"

Cipi durduruyor ve sırtıyor. "Heavenly Köyü'ndeyiz. Gondol, Tahoe Gölü'nü gerçekten deneyimlemenin en iyi yoludur. Yükseklik korkun var mı?"

Ona hayır dediğimde, elimi tuttu ve beni lokantalar, bir sanat galerisi ve hatta bir mağazayla dolu güzel bir turistik bölgeye götürdü.

sadece tütsülenmiş etler satıyor.

Birkaç dakika içinde birlikte gondol kabinine sıkıştık. Camlar biraz çizik ama temiz ve ayrıca Brock'un kalçası benimkine dayanmış durumda. Kot pantolonlarımızın içinden bile elektrik bağlantısını hissediyorum ve onun da hissedip hissetmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Karla kaplı dağları görür görmez "Vay canına," diye mırıldanıyorum. Gondol ağaçların tepelerine kadar tırmanırken gördüğüm manzara içimi huşu ile dolduruyor. Havada uçuşan kar taneleri her yere büyülü bir kış harikalar diyarı hissi veriyor.

"İzlemeye devam edin. Daha iyi olacak." Brock zaten yakın olmamıza rağmen kolunu omzuma doluyor. Ama aldırmıyorum. Ceketime rağmen omzuma sürtünmesi hoşuma gidiyor.

"Bu inanılmaz," diye soluk soluğa cep telefonuma uzanıyorum. Buradan Tahoe Gl'nü görebiliyorum. Pürüzsüz mavi yüzey öğleden sonra güneşinde parılıyor, doğanın tüm güzelliğine nefes kesici bir vg.

Telefonumla fotoğraf çekiyorum ve hatta not uygulamama birkaç kelime karalıyorum. Brock bu anı belgelemeye kararlı olmama aldırmıyor gibi görünüyor. Bir sonraki kitap serimin burada geçeceğinden eminim.

Sonunda notlarımı bıraktığımda, "Bu hafta daha sonra gelmek istersen, kayak ve snowboard yapmaya gidebiliriz" diyor.

Burnumu kırıştırıyorum. "Kulağa fazla koordinasyon gibi geliyor." "Bunun için resmi kelime bu mu?"

Başımı salladım. "Yedinci sınıfta, kadın sorunlarından bahsedersen erkek beden eğitimi öğretmeninin paniğe kapılıp seni tribne göndereceğini anlayan kıza bakıyorsun. Bil bakalım kim iki dönem boyunca her gün regl krampları geçirdi."

"O zamanlar bile sinsiydi." Belki de hayal görüyorum ama bana daha da yaklaşmış gibi görünüyor. Mavi gözleri karanlık, okyanustaki bir akıntı gibi beni içine çekiyor.

"Bunu kurgu kariyerime erken başlamak olarak düşünmeyi tercih ediyorum," diye geveliyorum, aniden gerginleşiyorum. Brock ateşli, gerçekten ateşli ve sanki beni pecekmiş gibi bana bakıyor. Bu düşünceyi uzun süre düşünmeme gerek kalmıyor çünkü başını eğiyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

O yumuşak, yavaş pşen biri. Acele etmeyen, dudaklarımızın birbirine verdiği hissin tadını çıkaran türden. Eliyle yüzümü kavırıyor, başparmağıyla çenemi okşuyor, aynı anda diliyle dudaklarımin kenarlarında geziniyor.

Ağzımı açıyorum, bunu yaparken küçük bir inilti çıkarıyorum. Daha önce de öpülmüştüm ama bu şekilde değil. Özel ve değerli biriymişim gibi değil. El üstünde tutulacak ve korunacak biriymişim gibi.

Sonunda uzaklaşıyor, nefesi kesiliyor. Alnını benimkine doğru bastırıyor. "Tadın hayal ettiğimden bile daha güzel."

Ben bir şey söyleyemeden taksi bir iniltiyle durdu. Ya da belki de benimdir. Belki de inleyen bendim. Çünkü o öpücükten sonra kesin olarak bildiğim bir şey var. Eğer çok dikkatli olmazsam, Brock Parker'a tamamen aşık olabilirim.

OceanofPDF.com

ZOEY

BROCK bütün gün bana mesaj attı. Dün öğleden sonraki randevumuzdan sonra, dizüstü bilgisayarımı alabilmem için beni şehre geri götürdü. Kulübeme gittim ve iki bölüm yazdım. Muhtemelen yazarlık kariyerimin en ateşli aşk sahnesiydi. Ondan sonra gülü araştırmak için bir saat harcamış olabilirim. Ne yazık ki buraya bir tane getirtemiyorum. Önemli olduğundan değil. Bir arkadaşşıma bakıyordum.

Telefonum yeni bir mesajla tekrar çalıyor ve yüzüme yayılan şapşal sırtışa engel olamıyorum. Brock Sevgililer Günü'nde beni dışarı çıkarmak istiyor. İlk başta onu geri çevirecektim ama Emmy hemen aklımı başıma getirdi. Bunun bir yazarlık inzivası olsa da aynı zamanda bir tatil olması gerektiğini belirtti.

Saçlarımın dökölmesi ve biraz eğlenmek için bir şans.

Saate bakıyorum ve sonunda saatin ne kadar geç olduğunu fark ediyorum. Birkaç dakika içinde Galentine yemeğı için kızlarla buluşmam gerekiyordu.

Lodge'un restoranı da tesisin geri kalanı gibi rahat ve güzel. Arkadaki geniş bar ve alkol teşhiri beni neredeyse inletiyor. Ne zaman böyle bir araya gelsek, akşamdan kalma oluyorum. Genellikle Emmy'nin herkesin bir ya da üç shot almasını sağlaması sayesinde.

Arka taraftaki masada küçük grubumuza katılıyorum. Saat henüz yeterince erken olduğu için restoran oldukça sessiz. Uzun süre öyle kalmayacak. En azından hepimiz biraz alkol aldıktan sonra.

Cassia dışında neredeyse herkes burada. Onu düşündüğüm anda kulübede beliriyor. Biraz abartılı ve dramatik gelebilir ama dürüst olmak gerekirse onu seviyorum. Ayrıca, bu dramın aşırı eleştirel bir anneye sahip olmaktan kaynaklandığını biliyorum.

"Özür dilerim, geciktim. Kayboldum," diye açıklıyor Cassia ve burnunu kıvrıyor. "Buranın iki spor salonu olduğunu biliyor muydun? Bu bir tatil. Bırakın iki spor salonunu, kimin bir spor salonuna ihtiyacı var ki?"

Şikayetine başımla onay veriyorum. Bu tatil için yoga pantolonumu almamın bir nedeni vardı.

Cassia yanına oturduğunda Emmy ona, "Sana bir shot söyledim," der. Bu işin sonu iyi bitmeyecek. Cassia alkol almadan *önce* pek zarif değildir. Umarım bu sefer önce bir şeyler yemeyi hatırlamıştır.

"Bu sıvı cesaret," diye açıklıyor Emmy. "Seks hakkında konuşuyoruz." Küçük kasabalı kıvrımlı kız romantizmi yazan Mina gülüyor. "Henüz değil, değiliz."

Kaşlarını müstehcen bir şekilde sallar ve herkes onunla birlikte güler. O bizim yerleşik vahşi kadınıımız, çılgın cesaretleri bulan kişi. Onun fikirleri sayesinde harika anılar biriktirdik.

"Tek söylediğim, dördünüzün" -beni, Emmy'yi, Clover'ı ve Cassia'yı işaret ediyor- "hâlâ v-kartlarınız varken nasıl ateşli seks yazdığınızı öğrenmek istediğimdi."

Clover ve Cassia'nın da hâlâ bakire olduğunu fark etmemiştim. Emmy ve benim dünyada yaşayan son iki bakire olmadığınızı bilmek güzel. Ben öyle olduğumuzu sanıyordum.

Paige hemen aynı fikirde olduğunu ekler. "Ben de bunu merak etmiştim. Yani, Ortaçağ İngiltere'sine hiç gitmedim ama İngiltere'ye gittim ve müzelerde Ortaçağ eserleri gördüm, yani bu biraz yakın."

Cassia elini sallıyor, sinirli görünüyor. Ama nedense bize kızgın olduğunu sanmıyorum. "Benim bir gülüm ve Javier'im var. Ve porno."

"Gül değil," diye inleyen Paige, Emmy'nin histerik bir şekilde gülmesine neden olur.

Clover üçünün arasına bakıyor, güzel yeşil gözleri şaşkınlıkla dolu. "Anlamıyorum."

Emmy oflayıp pufluyor ve dikkatini tekrar Clover'a vermeden önce Cassia'ya bir bakış gönderiyor. "Gül yüzünden neredeyse bir müdahale düzenlemek zorunda kalıyorduk."

"Cidden, günlerdir kayıptı. Polisi aramaya hazırdım," diyor Paige ve kıkırdıyor. "Sonunda onu tekrar çevrimiçi yaptığımızda ve bize nerede olduğunu söylediğinde, diyelim ki o öğleden sonra kendime bir gül sipariş ettim."

"Araştırma amaçlıydı!" Cassia bir aktrisi gururlandıracak bir yetenekle ısrar ediyor.

Gece geç saatlerde yaptığım araştırma sayesinde gl çok iyi tanıyorum. Ama Cassia'nın erkeğinden bahsettiğini hatırlamıyorum. "Javier kim?"

"O benim pille çalışan erkek arkadaşım." Yüzü kızarıyor ve restoranın etrafına bakıyor. Kimsenin bizi dinlemediğinden emin olunca öne doğru eğiliyor ve komplocu bir tonda, "Bir isme ihtiyacı olduğunu düşünmüştüm" diyor.

"Çığlık mı atıyorsun?" Clover alay ediyor ve masa kakhahalara boğuluyor. Bu kadınları ve birlikte ne kadar eğlendiğimizi seviyorum. Keşke gerçek hayattaki kız kardeşlerim olsalardı.

Paige, "Benimkinin adını Paul koydum," diyor.

"Benimki sadece *Oh Tanrım, Oh Tanrım*," diyor Mina.

Garson siparişimizi aldığında Cassia bir sürahi Sangria istedi. Ona devam etmesini ve ikinci bir sürahi getirmesini söyledim. Bu gece ihtiyacımız olacakmış gibi bir his var içimde.

O gider gitmez Emmy ona bir kadeh votka içirir. Cassia tadından kurtulmak için Paige'in su bardağını kapıyor. İşte bu yüzden kızlarımla birlikteyken radara yakalanmamaya çalışıyorum.

Mina'nın yüzünde bizi her zaman belaya sürükleyen o ifade beliriyor. Ayağa kalkıyor ve yazar arkadaşlarının masasını inceliyor. Hınzırca bir sırtışla, "Bir teklifim var. Drdnze bu hafta v-kartlarınızı kaybetmeniz için meydan okuyorum."

O ve Paige kartlarını çoktan damgalattıkları için Cassia, Emmy, Clover ve bana odaklanıyor.

Brock'un gondoldaki öpücüğünü tekrar düşündüm. Randevumuzdan sonra beni kamarama geri götürdüğünde beni tekrar peceğinden emindim. Ama bunun yerine, yüzümdeki bir tutam saçı taradı ve "Seni bir dahaki sefere öptüğümde, altımda olmanı planlıyorum" dedi.

Cassia'nın yüzü kıpkırmızı oldu, muhtemelen benimkiyle aynı tondaydı. Lanet gl sipariş etmeliydim.

Paige kıkırdıyor ve ben de gözlerimi ona dikiyorum. Bundan çok fazla zevk alıyor. İkiisi de. "Aman Tanrım, evet, bu harika, Mina! Bu inziva için mükemmel bir şey. Hepiniz v-kartlarınızı kaybedersiniz ve sonra bize rapor verirsiniz. Eminim barda olacağız."

Emmy bir an boğuluyor, sonra toparlanıyor. Sandalyesinde kıkırdanıyor, en az bizim kadar rahatsız görünüyor. Saçları gözlerinin önüne düşüyor ama saçlarını flediğinde ahududu flemiş gibi bir ses çıkıyor.

Mina sevinçle ellerini çırpıyor. O ve Paige kötüler. Hepsi bu kadar. "Ve bu, dostlarım, kirazlarınızdan kurtulduğunuzda hissedeceğiniz rahatlamamanın sesidir."

Cassia başını sallar. "Hayır, teşekkür ederim."

Brock'un yatakta eğlenceli olacağını düşünmeden edemiyorum. Muhtemelen çok eğlenceli. Ama onunla soyunacak kadar cesur olduğumdan emin değilim. Bir şeyler görebilir. Büyük kalçalarım gibi şeyler ve tamam, zaten kocaman kışımı gördü. Listeye onunla yaşadığım aşağılayıcı bir anı daha eklemenin anlamı yok. "Evet, bu bana da iyi bir fikir gibi gelmiyor."

Clover bir kadeh atarken hemen ona katılır. "İsteyeceğim son şey bekaretimi kaybettiğim günü hatırlayacak tek gecelik bir ilişki."

Ama Mina bir kez aklına bir şey koydu mu, onu bundan vazgeçirmek çok zor. "Bu inziva hepiniz için mükemmel bir fırsat, ama özellikle senin için," diyor parmağıyla Emmy'yi göstererek. "Bana kimden bahsettiğimi bilmiyormuş gibi bakmayı kes. Veranda lambanı tamir eden adam."

"Kabin kapısı," diye inliyor Emmy.

Bir an için onu kurtarmayı düşündüm ama sonra aşk hayatımla ilgili sorular soracaklardı. O hariç hiçbirine Brock'tan bahsetmedim. Bu çabucak bir sorgulamaya dönüşecek. Yani, biz aşk yazarıyız.

Mina güler. "Kapı, ışık, lavabo, kimin umurunda? Aynı fark."

Paige homurdanıyor. "Eminim senin tesisatını da tamir edebilir."

Cassia, Paige'in şarap bardağını onun ulaşamayacağı bir yere kaydırıyor. Muhtemelen birinin daha önce yolunu kesmesi gerekirdi. Yarın akşamdan kalma olmazsa şaşırıyorum.

Mina devam ediyor, "Demek istediğim, adam seksi ve sen ondan hoşlanıyorsun. O burada ve sen de buradasın. Onu bir daha asla göremeyeceksin, o yüzden hesabını yap."

"Kim o?" Paige masamıza yaklaşan kıvrımlı bir esmeri işaret ediyor.

Brock randevumuzda ondan bahsetmişti. Cleary'nin kız kardeşi Piper'ın en iyi arkadaşı olduğunu söyledi. Romantizm yazarlarının bir inziva için şehirde olduklarını ağzından kaçırmış olmalı. Kız kardeşine benim hakkımda başka neler söylediğini merak etmeden duramıyorum.

Ne söylediğime ve nasıl söylediğime dikkat ettiğim sürece hiçbir şeyden şüphelenmeyeceklerdir. En rahat ses tonumu kullanarak açıklıyorum, "Şerif için çalışıyor. Sanırım adı Cleary."

İşte. Bu normal geldi. Hiçbiri bana dikkat etmiyor. Hepsi masamızda duran Cleary'ye odaklanmış durumda. O bizim hayranımız

ve birkaç imzalı kopya almak istiyor.

Paige onu bize katılmaya davet ediyor ve gecenin geri kalanı kıkırdamalar, kız muhabbeti ve daha fazla alkol bulanıklığı içinde geçiyor. Cleary'nin Brock hakkında bir şeyler söylemesini bekliyordum ama hiç söylemedi.

Kulübeme geri dönerken, hafif toz halindeki karın içinden geçmek zorundayım. Bu beyaz şeyi her yerde görmeye alışabilirim. Charleston'a nadiren kar yağar.

İç çekerek, Mina'nın cesaretini düşünmeden edemiyorum. Yani evet, son aşk sahnemi bir elim külotumun içinde Brock'u hayal ederken yazdım. Ama bu bekaretimi onunla kaybetmek istediğim anlamına gelmiyor.

Hiç de değil. Azıcık bile değil.

Ama evren bana gülüyor olmalı çünkü kulübeme doğru tökezlediğim anda Brock'u ön verandamda otururken görüyorum.

OceanofPDF.com

BROCK

ZOEY ayaklarının üzerinde sallanıyor. Çok fazla değil ama bu gece kesinlikle biraz alkol aldığını anlamamı sağlıyor.

Cleary bir noktada Piper'ı arayarak yazarlarla birlikte kulübenin restoranında takıldığını haber verdi. Arka plandaki seslerden kızların kafayı bulduğunu tahmin etmek için dahi olmaya gerek yoktu.

Son bir saatimi Zoey'nin kulübesinin verandasında oturup onun gelmesini bekleyerek geçirdim. O evinde güvende olana kadar uyuyamayacağımı biliyordum.

İşimde gördüğüm boktan şeylerin bir yan etkisi. Hayatımdaki kadınlar için endişeleniyorum. Annem ve Piper gece eve sağ salım vardıklarında bana mesaj atmaları gerektiğini biliyorlar. Gözlerini devirip bana aşırı korumacı olduğumu söylüyorlar ama yine de yapıyorlar.

Ama babam artık onların yanında değil, bu yüzden şimdi onların ilk savunma hattı olmak benim omuzlarımda. Evet, ikisi de güçlü ve bağımsız kadınlar. Ama bu onları koruma ihtiyacı hissetmediğim anlamına gelmiyor. Ben böyle yaratılmışım. Birini önemseydiğimde, onu korurum.

Zoey de o listede. Onu listeye koymamın ne anlama geldiğini bilmiyorum. Tek bildiğim, artık güvende olduğu için çok kızgın olduğum.

"Kaç tane sarhoş turisti kardan çıkarmak zorunda kaldığımı biliyor musun?" Talep ediyorum. Başına her şey gelebilirdi. Karda bayılmış olabilirdi. Bir ayı onu yakalayabilirdi. Cord'un boğalarından biri de geçip gitmiş olabilir.

"Eğer sarhoş olacaksan, beni aramalıydın." Bir elimi saçlarımda arasında gezdirdim. Arka planda takılır ve onun ve arkadaşlarının güvenli bir şekilde lojmanlarına dönmelerini sağladım.

Mükemmel bir dünyada, bir kadın iki kez düşünmek zorunda kalmadan alçıya girebilir. Ama biz mükemmel bir dünyada yaşamıyoruz. Dışarıda bu fırsatları kollayan bir sürü sürünge var. Bu yüzden etrafımdaki kadınlar sarhoş olmak istedikleri zaman beni arayabileceklerini ve arkalarında olacağımı bilirler. Kulübe ya da bara giderim, suyum içirim ve bir dangalak elleşmeye çalıştığında araya girerim.

Kıkırdıyor ve kaşlarını çatarak kollarını göğsünde kavuşturuyor. Sonra toplayabildiği en derin sesle, "Şerif Brock bu gece çok ciddi" diyor.

Onun taklidine gülmekten kendimi alamıyorum. Bu kadında her şeyi daha iyi hissettiren şey ne? Onun yanında olmak, dışarıda güneş ışığına adım atmak gibi.

"Bir sır duymak ister misin?" Yaklaşıyor ve dengesini kaybederek bana çarpıyor. Aslında dengesini çok kaybediyor ama alkol durumu daha iyi hale getirmiyor.

Ellerimi kalçalarına koyarak onu sabitliyorum. "O da ne?"

Şimdi konuşurken nefesi yüzümü okşuyor. İçtiği şarabın meyveli notaları kokuyor. "Ben hala bakireyim."

Bir sırrı olduğunu söylediğinde beklediğim son şey buydu. Belki ne kadar çakırkeyif olduğunu ya da bu gece ne kadar eğlendiğini itiraf eder diye düşünmüştüm. Tüm kanımı tek bir kalp atışında güneye götürecek bir vahiy değil.

Ona söylemek istediğim milyonlarca şey var, etrafındaki tüm erkeklerin nasıl kör olduğundan başlayarak. İnanılmaz kıvrımları var, karda mükemmel kıcını gördüğümünden beri düşündüğüm türden. "Hadi seni içeri alalım, ha?"

Parmağını tişörtümde gezdiriyor ve tenimizi ayıran kumaşa rağmen dokunuşu beni sıcak kömürler gibi yakıyor. "Bunu düzeltmem gerek."

"Sarhoşken yapamazsın," diye mırıldanıyorum ve onu kollarıma alıyorum. Titreyişine dikkat ederek onu gelin gibi kamerasına taşıyorum.

Wooferye kapıya geliyor ve ben hayatının aşkını kulübeye geri getirirken ayaklarımın etrafında bir daire çizerek dans ediyor.

Islak botlarını ve montunu çıkarmasına yardım ediyorum. Sonra termostatu ayarlayıp cayır cayır yanacak sıcaklığa getiriyorum. Şömineyi düşünüyorum ama yakında gideceğim için onu yanık bırakmak istemiyorum.

Wooferye tekrar havlar ve gözlerini kapıya diker.

"Ona dışarıda yardım edeceğim," diye omzumun üzerinden sesleniyorum ama o çoktan tuvalete doğru yola koyulmuş. Muhtemelen onu kontrol etmeliyim ama Woofer'ın nasıl dans etmeye başladığına bakılırsa acilen gitmesi gerekiyor. Kulübede bir kaza riskini göze alamam. Tesisin sahibi Griff iyi bir adam. Ama evcil hayvanların burada olmaması gerekiyor.

Woofer rahatlar, telefonum başka mesajlarla titriyor. Amanda olduğunu zaten biliyorum. Bütün gece aradı ve mesaj attı. Bir süre sonra cevap vermememin ona ipucu vereceğini düşünmüştüm. Ama bunun bir tür oyun olduğunu düşündüğünden şüpheleniyorum. Oyun değil. İlgilendiğim tek bir kadın var ve o da şu anda arkamdaki kulübede sarhoş.

Küçük köpek işini bitirdiğinde onu tekrar içeri götürüyorum. Zoey şimdi yatak odasında. Üzerinde sadece siyah bir tişört ve bir çift tanga külot var. Kollarını başının arkasına doğru uzatıp esnediğinde, yuvarlak karnının baştan çıkarıcı bir görüntüsünü görüyorum.

Eğer ayık olsaydı, onunla yatağa girmeyi ve geceyi bekaret sorununu hallederek geçirmeyi çok isterdim. Ama bu gece olmaz. "Hadi seni yatağa yatıralım."

Yavaşça onu yatağa götürüyorum ve yorganı üzerine örtüyorum. Onunla ilgilenmekten bu kadar hoşlanmam beni şaşırtıyor. Bunu gerçekten yapabileceğimi hiç düşünmemiştim. Her zaman daha çok hücum eden ve kurtaran bir tip olduğumu düşünmüştümdür. "İyi uykular."

Masum yeşil gözlerini kırpıştırarak bana bakıyor. Gözleri yaşlarla doluyor. "Artık çok yalnızım. Ailem gitti. Nana gitti. Zola gitti. Zo yapayalnız."

Onun sözleri kalbimi acıtıyor. Zoey'nin dünyada yalnız kalmasını istemiyorum. O bundan daha fazlasını hak ediyor. Ona değer veren, onun ne kadar özel olduğunu bilen aile ve arkadaşlarla çevrili olmayı hak ediyor.

Kalın battaniyelerin altında olduğu için eline uzanamıyorum. Onun yerine omzunu nazikçe sıkıyorum. "Sabah daha iyi hissedeceksin."

Başını sallıyor ve gözleri kapanıyor. Sadece tatlı, rahatlatıcı rüyalar görmesi için dua edebilirim. Uykusundaki yalnızlık onu rahatsız etmesin diye.

Ayağa kalkıp bir şişe ağrı kesici ve bir su alıp yatağın başucuna koyuyorum. Henüz tam olarak uyumamış olsa da nefes alış verişini düzgün ve sabit. Muhtemelen sadece dalıyor.

Woofer aralık kapıdan içeri giriyor ve bana yalvaran bir bakış atıyor. "Normalde onunla aynı yatakta mı uyursun?" O zaman soruyorum

küçük adamın bana cevap veremeyeceğini anladım. "Bak ne diyeceğim. Bu gece yapabilirsin."

Onu kucağıma alarak minik köpeği nazikçe yatağa yatırıyorum. Hemen yastıklara doğru ilerliyor ve Zoey'nin başının yanında bir yer ediniyor. Belli ki onunla uyumaya alışmış. *Şanslı köpek.*

Zoey'nin sesi beni durdurduğunda neredeyse yatak odasının kapısından çıkmak üzereydim. Yalvaran bir ses tonuyla, "Bu gece kal," diye fısıldadı.

Eğer daha önceki itirafı olmasaydı, daha güçlü bir adam olur ve giderdim. Ama Zoey'nin bilmediği bir yerde üzgün ve yalnız olduğunu düşünmek içimi titretiyor. Onun kötü günlerini iyileştiren, gri gökyüzünü maviye çeviren adam olmak istiyorum.

Ayakkabılarımı tekmeleyerek, "Tamam, ama battaniye domuzu olmasan iyi edersin" dedim.

Ciddiyetle başını sallıyor, bakışları hâlâ cam gibi ve yanakları kızarmış. "İyi bir paylaşımcı olabilirim."

Yatağın üzerinde ona katılıyorum ve sözüne sadık kalarak battaniyelerin bir kısmını bana veriyor. Kıvrımlı vücudu küçük yatağı ısıtmaya başlamıştı bile ve daha da yaklaşarak göğsüme sarıldı.

"Güzel kokuyorsun," diyor yumuşak bir iç çekişle.

İçimi bir hoşnutluk kaplıyor. Aradığımı bile bilmediğim bir huzur bu. Ama o kollarımdayken, bulduğumu biliyorum. İhtiyacım olan dinginliği buldum. Şimdi tek yapmam gereken onu birlikte olmamız gerektiğine ikna etmenin bir yolunu bulmak.

OceanofPDF.com

ZOEY

UYANDIĞIMDA ilk fark ettiğim şey çarpan başım ve ardından yüzümün sert bir kayaya yapışmış olduğu hissi oluyor. Yani, harika kokan bir kaya. Çam ve erkek kolonyası gibi ve *oh, hayır*.

Sonunda yüzümün sert bir kayaya çarpmadığını fark ediyorum. Hayır, bu Brock'un yüzümü gömdüğüm sert göğsü olmalı. Daha da kötüsü, salyalarım akıyor. Aslında, ondan uzaklaştığımda tişörtünün üzerinde kocaman bir salya birikintisi vardı.

"Günaydın," diye mırıldanıyor, sesi uykudan derin ve gürültülü.

"Günaydın," diye ciyaklıyorum, neredeyse ikimizi de boğduğum gerçeğine dikkat çekmeden yüzümü silmeye çalışıyorum. Bu adam neden bu kadar ateşli olmak zorunda?

Kendini oturur pozisyona itiyor ve elini saçlarının arasında gezdiriyor. Garip bir nedenden dolayı, bunu dün gece yapmış gibi hissediyorum. Ama tam olarak ne oldu?

Kızlarla içtiğimi hatırlıyorum. Bu baş ağrısına bakılırsa kesinlikle biraz alkol almışım.

Sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi, "Komodinin üzerinde su ve ilaçlar var" diyor.

Yataktan kalkıp haplardan birkaçını yutuyorum, bunları hazırlama öngörüsüne sahip olduğu için minnettarım. İşte o zaman yere bakıyorum ve üzerimde sadece tişörtüm ve iç çamaşırım olduğunu fark ediyorum. Kıcıımı gösteren arsız bir tişört. Bu onun yanında nasıl oluyor?

"Yani, dün gece. Biz...?" Soruyu nasıl ifade edeceğimden emin değilim. Elbette bekâretimi onunla kaybetmiş ve bunu hatırlamıyor olamazdım. Yani, Brock gibi bir adamı unutmanın zor olacağını düşünürdüm.

"Aynı yatakta uyumak mı? Evet." Bana sırtıyor ve yataktan çıkıyor. Ayakkabılarını giyiyor ve bana dönüyor. "Ama daha fazlası değil."

İtirafı beni rahatlattı. Bu, tamamen ayık olmak isteyeceğim bir deneyim. Brock'la geçirdiğim zamanın her yaramaz detayını hafızama kaydedebilmek isterdim.

"Bu geceki randevumuzda seni buz patenine götüreceğim. Sıkı giyin" diye anons eder.

Ona göz kırpıyorum ve vücudumun aşağısını işaret ediyorum. "Bundan sonra bile mi? Sıcak karmaşa ekspresine ön sıradan bir koltuk mu?"

Bana yaklaşıyor, dudakları dudaklarımdan sadece bir santim ötede duruyor. "Ben sıcak karmaşa ekspresini seviyorum."

Beni öpeceğini düşünüyorum ve daha önce verdiği sözü hatırlıyorum. *Bir dahaki sefere seni öptüğümde, seni altıma almayı planlıyorum.*

Kelimeler kalçalarımın arasında bir sızı yaratıyor. Ama hareket edip yeminini yerine getiremeden telefonu çalıyor. Bir adım geri çekilirken yüzünde bir kızgınlık ifadesi belirliyor. "Kusura bakmayın, ofisten arıyorlar. Gitmem gerekiyor."

Başımı sallamayı başarıyorum, neredeyse öpüştüğümüz için hala dilim tutulmuş, ne diyeceğimi bilemiyorum. Gerçi bunun bir önemi yok çünkü Brock çoktan yatak odasından çıkıp kulübeye doğru ilerliyor. Tam verandaya vardığında, çalan telefona cevap verdiğini duyuyorum.

Brock ile yaklaşan randevum nedeniyle odaklanmak zor olsa da, yine de iki bölüm yazmayı başardım.

Valentine'ı da ararım. Daha doğrusu aramaya çalışıyorum. Telefonuna cevap vermiyor, ben de sesli mesaj bırakıyorum. "Selam kızım. Doğum günün ve Sevgililer Günü'nün kutlu olsun. Aramanı kaçırdığım için üzgünüm. Ateşli şerifim hakkında sana anlatacak çok şey var ve Ethan hakkındaki her şeyi duymak istiyorum. Yakında beni ara. Seni seviyorum."

Bunu yaptıktan sonra, tüm temel ihtiyaçların karşılandığından emin olurum. Bacaklar tıraş edilir, kaşlar alınır ve her şey nemlendirilir.

Bu Mina'nın cesareti ya da biraz fazla hevesli olan Paige ile ilgili değil. Colin'le bile ilgili değil. Brock ve uzun zamandır ilk kez hoşlandığım bir adamla ilgili. Benden de hoşlanıyor gibi görünen birini.

Kapımı çaldığında, kararımı vermiştim. Onunla kesinlikle sonuna kadar gitmek istiyorum ve bunu bu gece, Sevgililer Günü gecesinde yapmak istiyorum. Bundan daha romantik bir şey olamaz.

Hâlâ ofisteki üniformasını giymiş ve bitkin görünüyor. "Planlarda küçük bir değişiklik oldu. Yaklaşan bir kar fırtınası var ve tüm sakinlere evde kalmalarını tavsiye ediyoruz. Bu yüzden bana gelebileceğini düşünüyordum. Sana güzel bir akşam yemeği hazırlarım. Birkaç mum yakarız."

Ne sorduğunu bildiğimden oldukça eminim ve tam burada yumruk atmak gibi aptalca bir şey yapmamak için kendime söz veriyorum. Bunun yerine başımı sallıyorum ve baştan çıkarıcı bir ses tonuyla "Elbette. Eğlenceli olur." diyorum.

En azından söylemek istediğim buydu. Aslında boğazımın arkasından garip bir guruldama sesi çıkarıyorum. Evet, kesinlikle sıcak karmaşa ekspresi.

Ama garip seslerimden etkilenmedi bile. Bana sadece küçük bir gülümseme veriyor. "Woof'er'ı alıp bir gecelik çanta hazırlamak isteyebilirsin. Ne zaman karda kalacağınızı bilemezsiniz."

Çantamı hazırlamam sadece birkaç dakikamı alıyor ve sonra onun cipine binip evine doğru yola çıkıyoruz. Dağ virajlarını dönerken hiçbir şey söylemiyorum. Yağan karın içinde rahatça sürüyor ama kar gittikçe hızlanıyor. Burada yaşamının ve uzun kışlar boyunca kükreyen bir ateşin yanında yazmanın ne kadar harika olacağını hayal bile edemiyorum.

Brock'un evi, temiz bir ön verandası olan güzel, küçük, beyaz bir kulübe. Amerikan bayrağı, neşeli mavi renkteki bir çift Adirondack sandalyenin yanında gururla dalgalanıyor. İki pencerenin altında çiçek kutuları var. İçleri çam dalları, kırmızı meyveler ve saplarla dolu. Kışın ortasında bile renkli ve sıcak bir görünüm yaratıyor. Bunları eski bir kız arkadaşı mı koydu diye düşünmeden edemiyorum. Ne de olsa Brock bana pek yeşilliklerle uğraşan bir tip gibi gelmiyor.

Verandasına çıktığımızda kutuları işaret ediyor. "Bunları annem koydu. Ona göre, evim çekici olmadığı için bekârim."

Hayatında annesi ve kız kardeşi dışında bir kadın olmadığı için rahatlamış bir şekilde kıkırdıyorum. "Onunla yakın mısınız?"

Yüzünde keder titreyiyor. "Artık öyleyim. Keşke hep böyle olduğunu söyleyebilseydim. Babam üç yıl önce öldükten sonra, bilmiyorum. Sanki tüm bu zamanı ona kızarak geçirmemeliymişim gibi geliyor. Yani, pencere kenarlarını saçma bir kış bitkisiyle doldurmak istemesinin ne önemi var? Eğer bu onu mutlu ediyorsa, onu da mutlu ediyordur diye düşünüyorum."

"Onu kaybettiğin için üzgünüm," diye teklif ettim.

"Türünün tek örneğiydi." Brock geçmişe dair düşünceleri geride bırakırcasına başını sallıyor ve "Şimdi size mekânın içini göstereyim" diyor.

Woofer'ı keşfetmesi için yere bırakırken şöyle açıklıyor: "İki katlı. Üç yatak odası var. Yaklaşık bin metre kare."

Kulübesi küçük ama rahat. Taba rengi oturma odası halısına adım atmadan önce ayakkabılarımı çıkarıyorum. Yastıklı kadife bir kanepe ve ona uygun bir battaniye düz ekran bir televizyona bakıyor.

Kanepenin önünde deri bir sedir, üzerinde bir okuma tableti ve kolluk kuvvetleri için birkaç dergi bulunuyor. Yakındaki bir koltuk, daha da hızlı yağmaya başlayan karı gösteren pencereye bakıyor.

Kanepenin diğer tarafında dört Windsor sandalyesi olan yuvarlak bir yemek masası var. Siyah bir ayıya benzeyen ahşap bir saat dakikaları sayıyor, yumuşak tik takları ısıtıcının uğultusuyla eşleşiyor.

Brock'a dönüp endişeli ifadesini not ediyorum. Nedense evini beğenmem onun için önemli. Ama ona takılmadan da edemiyorum. "Büyük bir sorunun var."

"O da ne?" Gözlerindeki parıltı bana sadece onunla oynadığımı anladığını söylüyor.

"Bir düzine çocuğunuz için yer yok."

"Demek dokuz konusunda yumuşadın. Bu harika bir haber." Bana sırtlıyor ve onu mutfığa kadar takip etmemi işaret ediyor. Arka cebinden telefonunu çıkarıp tezgâhın üzerine koydu.

"Hayır, saat üçte dokuzun ortasında buluşmamız gerekebilir diyorum" diye itiraz ediyorum. Mutfığı da küçük ama beyaz dolaplar, krom aletler ve açık renk fayanslar olduğundan daha büyük hissettiriyor.

"Ya da onları üçerli gruplar halinde yetiştiririz," diyor dolapları açarken. İçindekileri tarıyor, bir şey arıyor.

"Her on sekiz yılda bir yeni bir yavru mu istiyorsun?" Gülüyorum. Brock'un yanındayken bunu çok yaptığımı fark ettim. O her şeyi eğlenceli, hafif ve kolay hissettiriyor. Yanında kendim olabileceğimi hissettiğim bir adamla birlikte olmak çok güzel.

"Neden olmasın? Üçüncü gruba geldiğimizde, bu işte eski profesyoneller olacağız." Bana dönmeden önce buzdolabını kontrol ediyor. "Peynirli lazanya hakkında ne düşünüyorsun?"

Telefonu çalarken ona "Peynirli lazanyaya bayılırım," diyorum. Sesi duyduğumda telefona bakıyorum ve ekranda Amanda isminin yanıp söndüğünü görüyorum. İş yerinde bu isimde birinden bahsetmemişti. *Görüştiği başka bir kadın mı var? Yine oyuna mı geliyorum?*

OceanofPDF.com

ZOEY

BROCK, Amanda'nın adını gördüğünde irkilir ama telefonuna cevap vermek için uzanmaz. Aramayı görmezden gelir ve dolaptan lazanya için malzeme çıkarmaya devam eder.

Yüz ifademi görünce duraklıyor ve eliyle telefonu işaret ediyor. "Eski kız arkadaşının akıllı bir türlü almıyor. Numaramı değiştirdim ama küçük bir kasabada tekrar eline geçmesi an meselesi."

Başımı sallıyorum ve hissetmediğim bir gülümsemeyi zorluyorum. Bana söylediklerinin doğru olup olmadığından emin değilim. Colin bana kardeşimle aralarında bir şey olmadığını söylemişti. Ama Brock Colin değil ve onu bu işe karıştırmak adil değil. Ondan şüphe etmek için bir nedenim yokken olmaz. "Akşam yemeği için ne yapabilirim?"

Yemeği hazırlarken Brock bana Güney Tahoe'da büyümenin nasıl bir şey olduğunu, ailesini ne kadar çok sevdiğini ve akademi bitirdikten sonra daha büyük bir şehre taşınma kararını anlatıyor.

"Ailem benimle gurur duyuyordu ve beni gerçekten destekliyorlardı. Hayatının son yılında babam her hafta beni arar ve ne zaman geri dönüp işi devralacağımı sorardı. Bu işin bana geçtiğini görmek onun hayaliydi."

"Buraya böyle mi geldin?" Cam fırın kabındaki erişte ve sosun üzerine peynir serpiştirirken soruyorum. "Meşaleyi sana o mu verdi?"

"Tam olarak değil." Nefes alıp veriyor, omuzları çöküyor. "Onu sürekli erteledim. Çok önemliydim, çok meşguldüm. Büyük şehrin bana ihtiyacı vardı. Bir sürü ukala saçmalıktan sonra bir gün görevdeyken kalp krizi geçirdi. Sonra bir baktım, uçakla eve dönüyorum. Vedalaşmak için bile zamanında dönemedim."

Omzunu sıkıyorum. "Eminim onu sevdiğini biliyordur."

Lazanya pişerken mutfağı birlikte temizliyoruz. Ona ailemi kaybettiğimi ve ninemle yaşamaya başladığımı anlatıyorum. İkiz kız kardeşimden ve onun nasıl ünlü bir süper model olduğundan bile bahsediyorum. Bunu ona söylediğim anda nefesimi tutuyorum. Büyülenmesini ve bana onunla ilgili bir sürü soru sormasını bekliyorum.

Ama yapmıyor.

Sadece başını sallıyor ve konuşmaya devam ediyor, bir kez bile ona ilgi duyduğunu ifade etmiyor. Bunu fark ettiğimde rahatlamaya başladım. Haklıydım. Benden hoşlanıyor. Zola'dan değil. Sadece ben, kusurlu Zoey.

Masasına oturduğumuzda usulca, "Artık neredeyse tek başınasın," diyor. "Charleston'da sana kim göz kulak oluyor?"

"Sadece Woofer," diye cevap veriyorum.

Köpeğim adı söylendiğinde başını kaldırıyor. Ama masanın altından bir ödül almadığını görünce tatlı patatesine geri dönüyor.

Brock'un benim için üzülmesini ya da beni büyük, kötü dünyadan koruyacak birine ihtiyacım olduğunu düşünmesini istemiyorum. "Yani, Zola'yı bazen görüyorum. Çok meşgul, şehirden şehre seyahat ediyor ve çok fazla boş vakti yok. Eskiden çok yakındık."

Suyundan bir yudum alırken kaşlarını çatıyor. "Ne oldu?"

Geçmişini düşündüğümde her zaman olduğu gibi midem ağrıyor. Bu konuda nadiren konuşurum ama nedense Brock'un bilmesini istiyorum. "Lise mezuniyetimizden sonra Colin adında bir çocukla çıkıyordum. Kütüphanedeki vardiyamdan eve erken döndüm ve onları birlikte yakaladım."

Yüzünü buruşturuyor. "Lanet olsun. Bunu sana o mu yaptı?"

"Ondan önce aramız çok iyiydi. Aynı üniversiteye gitmeyi planlıyorduk ama sonra aramızdaki şeyler eskisi gibi olmadı. O modellğe başlamaya karar verdi. Ben derslerden çekildim ve aşk romanları yazma hayalimin peşinden gittim."

Boş tabağıma bakıyorum. Yüzündeki acıma ifadesini görmek istemiyorum. "En kötüsü ne biliyor musun? Elimi tutmaktan başka bir şey yapmazdı. Kendime onun bir centilmen olduğunu söylemeye çalıştım. Ama sonra, işte oradaydı. Kız kardeşimi beceriyordu."

Brock elini benimkinin üzerine koydu. "Özür dilerim. Sen sadık ve gözleri sadece seni gören bir erkeği hak ediyorsun."

Fısıltıyla "O adamı bulmak istiyorum" derken kalp atışlarım hızlanıyor.

Masadan kalkıyor ve beni kollarının arasına alıyor. "Zaten yaptın."

Brock

Zoey'i merdivenlerden yatak odama taşıyorum. Saçlarını yastığımın üzerinde görme ve kokusunu çarşaflarımda hissetme arzusu beni ele geçiriyor. Bu kadına daha önce hiç kimseye ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım var.

Onu yatağımın kenarına oturtuyorum ve önündeki halının üzerinde dizlerimin üzerine çöküyorum. Kanvas spor ayakkabılarını çıkarıp bir kenara koyuyorum. Bu kadın güzel bir çelişki. Müstehcen aşk romanları yazıyor ama yine de onu aldatan eski erkek arkadaşı tarafından incitilmiş bir bakire.

Sonra ona yatakta katılıyorum ve uzanması için onu cesaretlendiriyorum. Boynuna yumuşak öpücükler konduruyorum, burnumu oraya sokuyorum. Sakalım hassas derisini sıyrıyor ve yumuşak bir iç çekiş yapıyor. "Seninle burada, senin odanda olma hissini seviyorum."

Bu iyi bir şey. Çünkü onu sonsuza kadar burada tutmayı planlıyorum. Ama bunu ona söylemek yerine, beyaz köylü bluzunun düğmelerine uzanıyorum. Açar açmaz ipeksi beyaz sütyenini görüyorum. Bu görüntüde beni etkileyen bir şey var. Çok masum, çok saf. Tıpkı benim güzel kızım gibi. Onunla zaman geçireceğime dair kendime burada söz veriyorum. Bu geceyi en iyi nedenlerle hatırlayacağımdan emin olacağım.

Sütyeninin kopçasına hafifçe dokunuyorum ve dolgun, sıkı göğüslerinin güzelliğiyle karşılaşıyorum. Onları daha sonra göğsüme bastırılmış olarak hissetmek için sabırsızlanıyorum. Ama şimdilik meme uçlarını yalayarak ve emerek onları memnun etmeye odaklanıyorum.

"Brock," diye sesleniyor nefes nefese bir beklentiyle ve bacaklarını belime doladığını fark ediyorum. Boş küçük göbeğini şişkinliğime doğru sallıyor ama gözlerindeki çaresizliğe bakılırsa bu hâlâ yeterli değil.

Kahretsin, şu anki görünüşüne bayılıyorum. Yanakları kızarmış ve saçları dağınık bir şekilde yatağında yatıyor. Meme uçları ışıktaki parlıyor ve bana dudaklarımın az önce nerede olduğunu hatırlatıyor. "Gelmek ister misin, tatlı yanaklar?"

Başını sallıyor ve inliyor.

Kot pantolonunu çıkarmasına yardım etmem sadece bir saniyemi aldı. Hemen yerdeki ayakkabılarına katıldılar.

Yine beyaz tanga külot giyiyor ve lanet olsun, kesinlikle işime yarıyor. Onu yüzüstü çevirmek ve tatlı kıkına şaplak atmak istiyorum. Sadece el izimle pembeleştiğini görmek bile beni başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde tahrik ederdi.

Ama konumuz bu değil. Şu anda bir orgazma ihtiyacı var ve ben bunu sağlayan adam olmaktan çok mutluyum.

Omuzlarımı kalçalarının arasına yerleştiriyorum ve vücudundaki kremayı yalıyorum. Bal ve elma gibi çok tatlı bir tadı var.

Adımı bir iniltiyle söylüyor, sesi uyarılma ve ihtiyaçla kalınlaşıyor. Bu şimdiye kadar duyduğum en iyi ses. Hayatımın geri kalanını bu kadının vücudundan orgazmlar çıkararak geçirmeyi planlıyorum.

Birkaç uzun dakika boyunca onu kızdırmaya devam ediyorum, saçlarımı çekiştirirken ve bu değerli bakire amını yüzüme sürttüğünde sabırsızlığının arttığını hissediyorum. Şimdiye kadar tadına bakan tek erkek bendim ve bundan sonra da bakacak tek erkek ben olacağım. *O benim.*

Sonunda o küçük tomurcuğu ağzıma aldım. O kadar hassas ve o kadar hazır ki anında patlıyor. Her yere fişkırıyor ama umurumda değil. Onu da hevesle kucaklıyorum. Ben etraftayken bir damla kremi bile boşa gitmeyecek.

O mutluluktan uçarken, ben onun mükemmel vücudunu öpüyorum. Bu kıvrımları seviyorum. Onunla tatlı ve yavaş bir şekilde sevişmek istediğimde onu yakınımaya çekmek için mükemmel boyuttalar. Onu tutup sertçe becermek istediğimde de mükemmel boyutta olacaklar.

Ama bu gece bununla ilgili değil.

Bu gece ona ne kadar güzel ve çekici olduğunu göstermek içindi. Sik kafalı erkek arkadaşının hiç zaman ayırmadığı bir şey. O aptalın kaybı benim güzel hazinem ve şu andan itibaren onu her gün el üstünde tutacağım. Çünkü ateşli aşk romanlarının yazarı Zoey Hart kalbimi çaldı.

ZOEY

"BU HARİKAYDI," diye mırıldanıyorum Brock vücudumda gezinirken. Bu akşamın nasıl sonuçlanmasını istediğime göre hala çok fazla kıyafet giyiyor.

Yüzümü tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor. Yüzünde ciddi bir şey düşünüyormuş gibi bir ifade var. Bir an için az önce yaptığından pişman olmasından endişelendim ama sonra "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtlıyorum. Başlangıçta sivilce salgınlarıma yardımcı olması için kullanmaya başladım ama ağır adetlerimi çok daha hafiflettiğini keşfettiğimde, kullanmaya devam ettim.

Bacaklarımı tekrar beline doluyorum, her şeyini arzuluyorum. Bu konuda muhtemelen harika bir deneyim olmayacağını bilecek kadar araştırma yaptım. Ama umurumda değil. Bekâretimi bu adamla kaybetmek istiyorum. "Çıplak gitmek ister misin?"

Başını sallıyor ve yüzündeki ifadeden bunun onun için önemli olduğunu anlıyorum. Sağlığımı ve refahımı bu kadar önemsemesini seviyorum. "Ben temizim. Hiç korunmasız kalmadım."

Kemerine uzanıyorum, çıkarırken kumaşın üzerinde fısıldamasından hoşlanıyorum. Tüm kıyafetlerini çıkaracak kadar uzun süre yataktan kalkıyor.

O bununla uğraşırken, ben de daha önce açtığı sütyenimi ve gömleğimi silkerek çıkarıyorum. Gömleğimin yan tarafında biraz sakal yanığı var. ve bu beni gülümsetiyor. Eminim yarın kalçalarımın arasında bulurum.

Kafamı kaldırdığımda Brock beni izliyordu. Tamamen çıplaktı ve kocaman sikini eline almıştı. Bir erkeğin kendine dokunmasından hiç tahrik olmamıştım. Ama bu farklıydı.

Yüzündeki ifade o kadar şehvet dolu ki vahşi ve evcilleşmemiş görünüyor. Bu adamda ve kendini taşıma biçiminde ilkel bir şeyler var. Sert bir sesle, "Kendine dokun." diye emrediyor.

Onun önerisiyle yüzüm alev aldı. Bir erkeğin önünde kendime dokunmayı hiç hayal etmemiştim. "Brock..."

"O kremi benim için etrafa yay, tatlı yanaklar. Kendini güzelce ıslat ki benim koca sikimi küçük bir melek gibi içine alabilesin."

Onun kirli sözleri ve uyluklarımın arasında daha fazla ıslaklık biriktirme şekli karşısında inliyorum. Parmaklarımı dudaklarım boyunca gezdirerek istediği gibi yapıyorum ve tamamen kaplanana kadar özümü etrafa yayıyorum.

Nefesim kesik kesik geliyor ve boşalmamak için kendimi zor tutuyorum. Ama Brock'un sikini boğma şekli herhangi bir gösterge ise, mücadele eden tek kişi ben değilim. Kabaca sarsmaya devam ediyor.

Küçük bir inilti çıkardım. "Yapmak üzereyim... Buna ihtiyacım var."

Daha ne olduğunu anlayamadan kendimi sırtüstü yatmış ve tavana bakarken buluyorum. Sonra üzerime çıktı ve sikiinin ilk kez kıvrımlarıma doğru kaydığını hissettim.

Vücudunu girişime doğru hizalıyor, sonra yüzümü avuçlamak için duraklıyor. "Sen benimsin Zoey. Bu gerçekleştiğinde, geri dönüşü yok."

Başımı sallıyorum, o kadar çaresiz ve azgınım ki şu anda her şeyi kabul edebileceğimi düşünüyorum. "Ben seninim. Şimdi hareket et ya da başka bir şey yap."

Kanalıma doğru kayıyor, sonuna kadar değil. Ama birbirimizi hissedebileceğimiz kadar. İkimiz de birlikte inliyoruz. Bu iyi, hayal edebileceğimden daha iyi.

Brock sadece tekrar itmek için çekiliyor ama bu sefer kabzaya doğru itiyor, vücudunu dar kanalıma tamamen kaplıyor.

Ani acıyla inliyorum, kendimi çok dolu hissediyorum. Yine de kendimi derin nefesler almaya ve yakında biteceğini hatırlamaya zorluyorum. Yavaş yavaş acım azalmaya başlıyor.

"Nasılsın?" Tamamen hareketsiz bir şekilde üzerimde duruyor ve kendi nefeslerini dikkatlice ölçüyor olmasa, bunun onun için de zor olduğunu fark edemeyecektim.

Kas gruplarımı yavaşça gevşetme alıştırmaları yaparken "Daha iyi," diye fısıldıyorum.

Hâlâ bekliyor, boynumun kenarına öpücükler kondururken bana biraz daha zaman tanıyor. "İnanılmazsın. Bunu neredeyse atlattık."

Başparmağı meme ucumu buluyor ve etrafında yavaşça bir daire çiziyor. Öpücükler ve göğüslerime gösterdiği ilgi arasında, tekrar hareket etmesi için ona yalvarmam uzun sürmüyor.

Ayaklarımı yatağa yerleştiriyorum, kalçalarımı kaldırıyorum ve birlikte yavaş bir ritim buluyoruz. Birbirimizi boşaltmak için birlikte çalıştığımız hassas bir dans bu. Vücudumda bir zevk patlaması yaşanıyor, bu güzel adam ve onun adımı haykırması dışında her şeyin farkında olmamı engelliyor.

Üzerimden kalkıp yatağa yuvarlanıyor. Üzerimdeki ağırlığını hissetmeyi ve çok zor nefes almasını özlüyorum. Ama en çok, kontrolünü kaybettiği anda yüzünü görmeyi özlüyorum. Gözlerindeki şaşkınlık ve huşu dolu bakış, yüz yaşına kadar yaşasam bile asla unutamayacağım bir şeydi.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Benim için çok endişeli görünerek soruyor.

Az önce en muhteşem bağlantıyı paylaştık ve onun tek düşüncesi benim. Bunun farkına varmak kalbimin içinde bir şeyleri ısıtıyor. "Sadece bir defibrilatör."

Buna gülüyor ve sonra yataktan kalkıyor. "Burada kal."

Çok geçmeden sıcak bir bezle geri döndü. Bana çok şefkatle bakıyor, nefesimin altında tısladığımda ekstra nazik davranıyor. Ağrım var ama bunu değiştirmezdim. Bu gece her şeydi.

Ertesi sabah mutlu ve ağırlı bir şekilde uyandım. Brock ilk seferden sonra beni bir daha almadı. Çok acı çekeceğime yemin etti, ama bu onun gece boyunca bana birden fazla orgazm yaşatmasına engel olmadı.

Brock'un yüzünü hayal etmeden nasıl başka bir aşk kahramanı yazacağımı bilmiyorum. Ne zaman dalgalı karın kaslarını ya da mükemmel poposunu tarif etsem, onun hakkında yazıyor olacağım. *O benim mükemmel kahramanım.*

Brock çoktan duşa girdi ve ben akan suyun sesini dinliyorum. Bir geceden fazlasını isteyip istemediğini bilmiyorum. Bana orgazm üstüne orgazm yaşatırken söylediği şeyler bir gösterge olsaydı, istediğinden oldukça eminim.

Ama ülkenin zıt taraflarında yaşıyoruz. O burada Tahoe Gölü'nde, ben ise Güney Carolina'dayım. Telefonumu kapıp haritasını çıkardım. Bu bir

İki bin milden fazla mesafe ve yirmi saatlik bir uçuş. Bu çok uzun mesafeli bir ilişki.

Yine de, söylediklerinde gerçekten ciddiye bu işi yürütebiliriz. Ben her zaman inatçı oldum. Yazar olup da çelik gibi bir omurga geliştiremezsiniz.

Kararımı verdikten sonra aşağıya indim. Woofer'ı işi için dışarı çıkarıyorum. Ama önce ona yol açmak için kar küremem gerekiyor. Çalıştığım süre boyunca nefesim sabahın serin havasında küçük puflar halinde dışarı çıkıyor.

İşini yaparken köpeğime "Seni çok seviyor olmalıyım," diye mırıldanıyorum.

Kahve cezvesini çalıştırdığım yere giriyoruz. Bir seferde on iki fincan demleyen eski bir kahve makinesi. Tek bir fincanı mükemmel şekilde demleyen süslü makinem gibi değil.

Woofer'a "Bu adamı tanıştırmam gereken o kadar çok şey var ki," diyorum.

Tam bunları söylerken, anahtarlar ön kapıda şingırdadı. Bu çok garip. Brock ev arkadaşı olduğunu söylememişi.

Oturma odasına adım attığımda, elinde bir poşetle içeri giren sıska bir kadın görüyorum. Sarı saçları Zola'nınkiyle aynı tonda ama gözleri farklı. Beni gördüğünde sanki beni bekliyormuş gibi samimi bir gülümseme veriyor. "Özür dilerim. Brock'un seni hâlâ burada tuttuğunu fark etmemiştim. Sen Zoey'sin, değil mi?"

Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilemeden olduğum yerde kalakalıyorum. Bu kadın Brock'un annesi olmak için çok genç ve ben Piper'la çoktan tanıştım.

"Rahatsız hissetmeyin. Onu paylaşmaktan hiç çekinmedim. Genelde bunun hakkında konuşuruz. Nelerden hoşlanır, nelerden hoşlanmaz. Bu büyük bir sır değil. Gitmeden önce bir fincan kahve iç."

Sonunda sesimi bulmayı başardım. "Peki sen kimsin?"

"Ben Amanda, onun kız arkadaşıyım." Parlak gülümsemesi yüzünden düşünüyor. "Bunu yapmasından nefret ediyorum. Sana söylemedi, değil mi? Komik olduğunu falan düşünüyor. Gitmemi ister misin? Gidebilirsin-"

Sözleri kaydedildi. "Ayrıldığınızı söyledi."

Yüz hatlarında sempati belirliyor. "Dolabı açtın mı? Ebeveyn banyosunu kullandınız mı? Buradayken herhangi bir şey yaptın mı?"

Zor yutkunuyorum. Misafir banyosunu sadece biz aşağıdayken kullandım. Kısa bir süre sonra uyuyakalmışım. Midem bulanıyor ve boğazımda bir yanma var. "Gitmem gerekiyor."

"Sana kahvaltı hazırlayabilirim," diye teklif ediyor.

Çok aptalım. Neden Brock gibi bir adamın benimle ilgileneceğini düşünüyim ki? Kıvrımlıyım ve sakarım. Saçlarım her zaman kıvrıcık ve ayaklarım birbirine takılıyor. Benimle ilgili her şey inekçe ve garip.

Brock, Amanda gibi güzel ve mükemmel birine sahip olabilecekken beni asla seçmez. *Ben her zaman ikinci seçim olacağım.*

OceanofPDF.com

BROCK

Merdivenlerden indiğimde havada kahve kokusu asılı duruyor ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Zoey ile dün gece mükemmeldi. O benim için doğru kişi ve fırsatını bulduğum anda parmağına yüzüğü takacağım.

Bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Memleketimden ayrılıp Charleston'a taşınıyorum. Dün gece o uyuduktan sonra saatlerce yanında telefonumla vakit geçirdim. Yaşadığı şehir hakkında öğrenebildiğim her şeyi öğreniyordum.

Acımasız kışları acımasız yazlarla değiştireceğim ve oradaki böcekler çok büyük. Muhtemelen tekrar şerif olma şansım olmayacak ama belki yerel kolluk kuvvetlerinde bir iş bulabilirim. Ama yapamasam bile, Zoey'nin kocası olmak benim için yeterli olacak. O benim hayatımın aşkı ve hayatının geri kalanında her gün bunu ona hissettirmeyi planlıyorum.

Ama Zoey mutfağında değil. Woofer'ı arıyorum ama o da burada değil. Küçük kulübemde hiçbir yerde görünmüyorlar.

Sonra, onu karda oynaşırken görmeyi umarak dışarı bakıyorum. Sonra her yeri tekrar kontrol ediyorum. Bir not ya da bir açıklama arıyorum, belki dün geceki kıyafetlerinden bir kaçını bile. Ama elim boş dönüyorum.

Sonunda eşyalarımı alıp dışarı çıktım. Dün gece paylaştıklarımızdan sonra kaçıp gittiği için çok kızgınım. Bunun benim için tek gecelik bir ilişkiden daha fazlası olduğunu bilmeliydi.

Telefonum çaldığında cipimde Zoey'nin kulübesine doğru gidiyordum. Piper kayıp bir turist hakkında bilgi verirken onu dinliyorum. Dün gecedен beri kayıptı ve bu şartlar altında her dakika önemli olacaktı. Zoey'i kaçıdığı için dövüp gelinim olmaya ikna etmek için adamı bulana kadar beklemem gerekecek.

Öğleden sonra geç oldu ama turist yerini buldu. Birkaç parmağındaki donma dışında durumu iyi. İlk başta şüphelendiğim gibi, sarhoş olmuş ve karda uyuyakalmış. Ancak hem emniyet güçlerinin hem de arama çalışmalarına katılan yerel halkın yardımı sayesinde tamamen iyileşecek.

Yapmam gereken tek şey bir yığın evrak doldurmak, sonra Zoey'nin izini sürebilirim. Cep telefonu çekmeyen bir yerde olduğumda ona sayısız sesli mesaj ve kısa mesaj bıraktım. Hiçbirine cevap vermedi.

Piper ofisine zıpladığında formlarla işim bitmek üzereydi. İnsanları kurtarmamıza bayılıyor ve itiraf etmeliyim ki bir hayat kurtaran ekibin parçası olduğunuzu bilmek oldukça iyi hissettiriyor. "Sevgililer Günü akşamınız nasıldı?"

Çalışmamın ortasında durup yukarı bakıyorum. "Kapıyı kapat." Ona söyleyeceklerimin, ben onunla konuşmadan annemin kulağına gitmesini istemiyorum.

Dediğimi yapıyor ama sonra bana geri dönüyor. "Ne kadar aşk kitabımı okursan oku, yine de kanlı detayları istemiyorum ağabey."

"Bunu sana söylemeyeceğim." Birlikte olduğum hiçbir kadının ayrıntılarını Piper'a anlatmadım. Bu sadece garip ve ürkütücü olurdu. "Ama taşınıyorum. Zoey'le birlikte olmak için Charleston'a gidiyorum."

Piper sevinçle ciyaklıyor. "Bu çok heyecan verici! Ee, ne oldu? İki haftalık bir tatile mi çıkıyorsun? Yerinde çalışanlarımız var. Vazgeçilmez *değilsin*, biliyorsun."

Sandalyemde arkama yaslanıyorum. Kurtarma operasyonunun adrenalini gittiği için vücudum ağrıyor. "Bak, bunun babamın kalbini kıracağını biliyorum. Onun istediği bu değil. Onun hayali benim burada olmamdı ama Zoey... o artık benim kalbim."

Gerçekten aptalca bir şey söylediğimi düşündüğünde yaptığı gibi yavaşça göz kırpmıyor. "Sence babamın hayali senin burada olman mıydı?"

Başımı salladım. "Evet, beni aradığında hep bundan bahsediyordu."

"Tam bir moronsun." Gözlerini deviriyor. "Babam seni burada istemedi. Sadece huzur içinde olmanı istiyordu. O zamanlar muhtemelen bunu göremediğini biliyorum ama şehirde yaptığın işten çok mutsuzdun."

Sen o cinayet soruşturmalarında çalışırken hepimiz senin karanlığa doğru kayışını izliyorduk. Bunun bir gün seni de etkileyeceğinden endişeleniyordu."

Sözlerini zmsyor, zihnimde evirip çeviriyorum. Ailemin karanlığımın ne kadarını tanıdığını fark etmemiştim. Onu saklamakta daha iyi bir iş çıkardığımı, beni parçalayan şeylerin ağırlığına dayanabildiğimi sanıyordum. Kalbim yerinden çıkacaktı. "Beni hayal kırıklığına uğratmadı mı?"

Ayağa kalkıyor. "Seninle çok gurur duyuyordu. Hepimiz gurur duyuyoruz. Gerçi bunu söylediğimi birine söylersen, inkar ederim."

Kıkırdıyorum. Piper sert davranmaya çalışıyor ama aslında çok tatlı bir hatmi. Umarım bunu fark edecek birini bulur. Yani, resmi olarak adamı tehdit etmem ve ondan nefret ediyormuş gibi yapmam gerekecek. Ama onu mutlu görmek istiyorum.

"şimdi git aşk yazarını bul." Odadan dışarı fırladı.

Formlarıma geri dnemededen önce telefonum sesli mesaj bildirimiyle çalıyor. Zoey'den geldiğini görünce kaşlarımlı attım. Ben sahadayken göndermiş olmalı.

Oynat tuşuna basarak, kulağa fazla neşeli gelen bir ses tonuyla, "Selam Brock. Telefonuna cevap veriyorum. Son üç gündür seninle çok eğlendim. Yazı rutinimden kurtulmak için tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcıydın. Bu harika bir tatil kaçamağı oldu. Bir ara tekrar yapmalıyız."

Telefonumu kulağımdan çekiyorum, onu yanlış duyduğumdan eminim. Ama üç kez daha dinledikten sonra tam olarak ne duyduğumu biliyorum ve şimdi daha da sinirliyim. Küçük tatlı yanaklar beni öylece ekebileceğini sanıyor. Kesinlikle hayır. Zoey'i sahipleniyorum, tıpkı onun kalbimi sahiplendiği gibi.

ZOEY

Brock'un evinden ayrıldım ve şu fazla para ödenen taksilerden birine binerek kulübeme gittim. Ama yalnız kalana kadar ağlamama izin vermedim. Ön kapının arkasında yere kırımın üzerine çöktüm ve orada hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım.

Gerçek şu ki, Galentine arkadaşlarımı arayabilirim ve bir saniye içinde etrafımı sararlar. Emmy ikolata parçacıklı dondurma ikram eder ve Paige bana bir sürahi Sangria bulurdu. Clover omzunda ağlamama izin verir ve sonunda her şeyin yoluna gireceğine dair bana söz verirdi.

Mina ona haddini bildirmeyi teklif ederken Cassia da benim için onunla dramatik bir yüzleşme sahneleyecekti. İşyerinin ortası gibi büyük ve önemli bir yerde. Hatta muhtemelen her şeyi filme çekip internete koyar ve bana viral bir sempati kazandırırđı.

Arkadaşlarım ve onların şiddetli sadakatleri aklıma gelince başımı sallıyorum. Onları bunun için ne kadar sevsem de, bu acıyı başka biriyle paylaşmaya hazır değilim. Bundan yoruldum. Her zaman ikinci seçenek olmaktan yoruldum.

Sanki iyi bir aşağılamaya ihtiyacım olduğunu hissetmiş gibi, kız kardeşim arıyor. Cevap veriyorum çünkü neden olmasın. Zaten taşaklarına on tane tekme yemişsin, bir tane daha yesen ne olur ki?

"Hey, seni yakaladım," Zola'nın sesi gerçekten şaşırmış ve o kadar da mutlu değil. "Normalde günün bu saatinde sesli mesajını alırım."

"Dur tahmin edeyim. şu anda güzel bir yerde ateşli bir adamla birliktesin ve bir yönetmenin sana güzel olduğunu söylemesini dinlerken hayal edebileceğinden daha fazla para kazanıyorsun. Her şeyi özetledim mi?" Normalde kız kardeşime karşı biraz daha nazik olurum ama bugün kızgınım. Konu ona geldiğinde bu duyguyu kendime hiç hissettirmemiştim.

"Bugün kışına bir şey mi girdi?" Kötü davranışlarını dile getiren biri ona meydan okuduğunda her zamanki kavgacı ses tonuyla talepte bulunuyor.

"Erkek arkadaşım la yattın. Onu aldattın." Bu sözleri ona yüksek sesle söylemek bile beni güçlü hissettiriyor. Bu konu hakkında hiç konuşmadık. Olmadığı halde her şey normalmiş gibi devam ettik.

"O üç yıl önceydi. Aş artık bunu."

Ne söylemesini bekliyordum bilmiyorum ama kesinlikle bu değildi. Bana özür falan dileyeceğini düşünmedim değil. Ama en azından uyduruk bir bahane bulacağını düşünmüştüm. "Ondan hoşlandığımı biliyordun ve onunla yatıyordun."

"Evet, yaklaşık bir yıl boyunca. Sana saygı duymak istediğı saçmalığına inanmaya devam ettiğine inanmıyorum. Seninle çıkmaya başlamasının tek nedeni beni elde etmek istemesiydi. Bunu bana o söyledi. Senin ne kadar zavallı olduğun hakkında gülüşürdük."

"Sen çirkinsin," diyorum. Hayatımda ilk kez kız kardeşimi farklı bir gözle görüyorum. O dünyanın alkışını ve hayranlığını hak eden bir güzellik kraliçesi değil. Hayranlık duyulacak ya da saygı duyulacak hiçbir şey yapmadı. O sadece güzel doğmuş ve ne yazık ki fiziksel güzelliğın yeterli olması gerektiğini düşünen bir toplumda yaşıyoruz.

Burnundan soluyor. "Seninle aynı fikirde olmayan iki yüz milyon sosyal medya takipçim var. Sende ne var peki? Senin neye sahip olduğunu söyleyeyim. Şişman kızlarla ilgili küçük kitaplarınız var."

Bu kadını tanımıyorum. Birbirimizden nasıl bu kadar uzaklaştığımızı anlamak benim için çok zor. Bu kız bir zamanlar benimle fiskiyeenin içinden koşan, o tattan nefret ettiğimi bildiğı için mor buzlu şekerlerden yiyen ve ailelerimizin cenazesinde elimi tutan kız.

"Toplumun onlara söylediklerine rağmen her şekildeki kadını sonsuza dek mutlu olmayı hak ettiklerine inanmaları için güçlendiren kitaplar yazıyorum ve biliyor musun Zola? Bununla gurur duyuyorum. Bu yüzden, erkek arkadaşımı çaldığın için özür dilemek istemiyorsan beni bir daha arama."

Bunun üzerine aramayı sonlandırıyorum ve şok içinde telefonuma bakıyorum. Nana bunu duysaydı ne derdi bilmiyorum. Bana her zaman inandığını ve kendimi savunmam için beni cesaretlendirdiğini biliyorum. Bugün bunu yaptım ve bence bu bir kurabiyeyi hak ediyor. Patty's Cakes'in büyük, yumuşak kurabiyelerinden.

Ama önce şu lanet kitabı bitireceğim, böylece bir daha Brock'u düşünmek zorunda kalmayacağım. Günümün çoğunu alıyor ve telefonlarını görmezden gelmek zorunda kalıyorum ama sonunda kitabı bitiriyorum.

İşim bittiğinde onu aramaya ve işimizin bittiğini söylemeye karar verdim.

Ama sesli mesajını alıyorum ki bu daha da iyi. Gerçekten şanslı günümdeyim.

Derin bir nefes alıyorum ve en rahat, kalbimi kırmayan sesimle ona, "Selam Brock. Telefonuna cevap veriyorum. Son üç gündür seninle çok eğlendim. Yazı rutinimden kurtulmak için tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcıydın. Bu harika bir tatil kaçamağı oldu. Bir ara tekrar yapmalıyız."

Sonra kiralık evimin anahtarlarını alıp aceleyle fırına gidiyorum. Acele edersem, kapanmadan önce orada olabilirim.

Patty's Cakes'e girdiğimde beni karşılamak için vitrinin etrafından dolanıyor. "Tekrar uğrayacağınızı umuyordum! Bu hafta başında kim olduğunuzu fark etmemiştim. Kitaplarınızın hepsini okudum. Kıvrımlı kadınların aşkı bulması hakkında yazmanıza bayılıyorum. Acaba... benim için birkaç kitap imzalar mısınız?"

Gülümsüyorum ve imzalamayı kabul ediyorum. Eserinizin hayranlarıyla tanışmak dünyanın en güzel duygusu. Üzerinde çok çalıştığınız bir kitabın okurlarınız tarafından sevildiğini duymak gibisi yok.

"Pekala, bana hangi ikramları istediğini söyle ve beni takip et," diyor beni fırınının arka tarafına yönlendirirken. Endüstriyel mutfağı modern ve temiz, en yeni aletlerle donatılmış. Ama odanın ortasındaki çelik masa beni heyecanlandırıyor. Kitaplarımla dolu. Bazılarının sırtları defalarca okunduğu için bükülmüş, bazılarının da kapakları buruşmuş.

Kitaplar deneyimlenmek ve sevilme içindir. Brock'un daha önceki sözleri aklıma geliyor ve göğsümde bir sızı bırakıyor. Onu çabucak itiyorum. Yan parça olmaktan daha fazlasını hak ediyorum.

Patty bana bir kalem uzatıyor ve o bana çikolatalı kurabiye ve kahve bulmak için dükkânın önüne giderken ben de imzalamaya başlıyorum.

Kitapları bitirmek üzereydim ki tanıdık bir ses tonu duydum: "O küçük sürtüğe Brock'un evinden defolup gitmesini söyledim. Yani, ne sürtük ama."

Bir an için, burada olduğumu bilmediği için fırının yanından sıvışmayı düşünüyorum. Ama sonra daha önce kendimi savunmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünüyorum. Yanlış bir şey yapmışım gibi etrafta sinsice dolaşmayacağım.

Ben kız kardeşim değilim. Brock'un bir kadını olduğunu bilmiyordum.

"Onunla çıkmıyorsun bile," diye karşı çıkıyor Patty. "Gitmesine izin vermelisin.

Onu ne kadar kovalarsanız, o kadar uzaklaşır."

Patty'nin sözleri aklıma geldikçe içimi öfke kaplıyor. Amanda onunla çıkmıyor. Bu demek oluyor ki, Brock'u sebepsiz yere başından savdım. Onun sadece eski bir kız arkadaşı olduğunu söylerken doğruyu söylüyordu. Ama kız kardeşimle geçmişte yaşadığım acıların gördüklerimi değiştirmesine izin verdim. Çatlak bir mercekten baktım ve gerçek çarpıtıldı.

Amanda'ya haddini bildirmek için oraya gitmeden önce, her yerde tanıyabileceğim erkeksi bir ses duyuyorum. Brock sorarken kalbim küt küt atıyor: "Bu sabah olan bu muydu? Bu yüzden mi aramalarım cevap vermiyor?"

"Onun gibi bir fahişeden daha iyisini bulabilirsin zaten." Amanda'nın ses tonundaki küçümsemeyi yanlış anlamak mümkün değil. Mutfak penceresinden bakıp onları görüyorum. Sırtları bana dönük ama vücut dilinden hala bir şansı olduğunu düşündüğü belli.

"Onun hakkında böyle konuşma. O benim müstakbel karım," diye ısrar ediyor Brock ve Amanda ona uzanmaya çalıştığında geri adım atıyor. "Buna bir son vermelisin. Telefonlarına ya da mesajlarına cevap vermememin bir nedeni var. İlişkimiz bitti."

"Ama o seni sevmeyecek. Sana gerçekten sevilmenin ne demek olduğunu gösterebilirim," diyerek tekrar ona yaklaşmaya çalışır.

"Seçtiğim kişi o." Brock'un ses tonundaki inanç içimi ısıtıyor. Tüm umutlar kaybolmuş gibi gelmiyor.

Amanda sonunda bir ipucu bulmuş olmalı çünkü fırından çıkarken nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor. Genelde Brock ve onun küçük anatomisi hakkında hoş olmayan sözler. Doğru olmadığını bildiğim sözler.

Mutfaktan çıktığımda sırtı hâlâ bana dönüktü.

Patty dönüp bana poşetlenmiş kurabiyemi ve kahvemi uzatıyor. İkimiz de bu yüzleşmenin her kelimesini duyduğumu bilmemize rağmen yüzüne parlak bir gülümseme yapıştırdı. "Al bakalım. Bugün müesseseden."

Brock dönüyor ve yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirliyor. "Az önce senin evindeydim."

İkimizin arasına bakıyor. "Ben kitap koleksiyonumu kontrol edeceğim. Siz ikiniz acele etmeyin."

Kapıya gidip tabelayı kapalıya çeviriyor ve mutfağa çekiliyor. Ona çok fazla dikkat ettiğimden değil. Onun yerine, daha önce söylediklerine odaklandım. "Müstakbel karın olduğumu söylemiştin."

Bana kaşlarını çatıyor, seksi bakışı karnımda o tanıdık alçak çekimi yaratıyor. "Seninle evlilik dışı bir düzine çocuk büyütmeyeceğim."

Her şeye rağmen, onunla hâlâ bir şansım var gibi görünüyor. "Üçe kadar pazarlık ettiğimizi sanıyordum."

"Bu sen yatağımdan kaçmadan önceydi. Bana bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?" Beklediğim gibi kızgın görünmüyor. Hayır, bu farklı bir bakış. Aşık bir adam gibi görünüyor. *Belki de bu işi düşündüğüm kadar berbat etmedim. Belki hâlâ bir şeyleri düzeltebilirim.*

Derin bir nefes aldım ve gerçeği itiraf ettim, "Korktum. Erkeklerle pek iyi bir geçmişim olmadı ve yalan söylediğini anlayınca kaçtım. Yaptığım korkunç bir şeydi."

"Ve yaşadıkların göz önüne alındığında anlaşılabilir." Bir elini gür saçlarında gezdiriyor, saçlarını karıştırıyor ve bana dün gece dördüncü orgazmımdan sonra nasıl görüldüğünü hatırlatıyor. "Ama gelecekte, önce bana gelmeni istiyorum. Birbirimizden kaçmak yerine konuşalım."

Ona bir adım daha yaklaşırken sessizce, "Bu hoşuma gider," diyorum.

Ayak ayak üstüne atıyoruz ve o başını eğiyor. "Hayatının aşk hikâyesinin kahramanı olmak istiyorum" diye fısıldarken dudakları benimkilere yakın.

"Ben de bunu istiyorum," diyorum kollarımı boynuna dolamadan hemen önce ve o da beni tutkuyla öpüyor. Kalbim aynı anda hem hafifliyor hem de doluyor. Bu hafta bir yazı inzivasına çekileceğimi sanıyordum. Meğer kendi sonsuza dek mutlu sonumu yaratıyormuşum.

ZOEY

Önümüzdeki iki gün boyunca Brock'un yatağından ayrılmayacağım. Ofise hasta olduğumu söyleyip duruyor ve grip olduğumu iddia ediyor. Kız kardeşinin buna inandığını sanmıyorum ama benim de umurumda değil. İkimiz hâlâ mutlu bir mutluluk balonuna sarılmış durumdayız.

Aramızdaki bu şeyin üzerindeki tek gölge bundan sonra ne olacağı. Bu konuda çok düşündüm ve iki bin milden fazla ayrı olmak beni mutlu etmiyor. Onu her gün görmek istiyorum.

Dün o duştayken, büyükannemin evini satılığa çıkarmak için bir emlakçıyı aradım. Çok güzel bir ev ve o hayattayken orada onunla yaşamayı çok seviyordum ama hayatımın bir sonraki bölümüne başlamaya hazırım. Bu bölümde çok fazla Brock olacak. Umarım çıplak olarak.

Merdivenlerden indiğimde çoktan kahvaltı hazırlamaya başlamıştı. Her sabah güneşli yumurta ve simit sevdiğimi öğrenmiş.

"İyi uyudun mu?" Beni gördüğünde soruyor. İkimiz de gayet iyi uyuduğumu biliyoruz, özellikle de dün geceki üçüncü orgazmdan sonra. Brock'un arkamdan içime girmesinin ne kadar iyi hissettirebileceğini hiç bilmiyordum.

Başımı salladım ve yeni kahve cezvesine uzandım. Ona zaten parlak, tek fincanlık bir makine hediye etmiştim. Demlemeye ayarlıyorum ve buzdolabına iştirilmiş listeyi görüyorum. "Bu ne?"

Görünüşe göre Brock burayı büyük ölçüde temizlemeyi planlıyor. Basınçlı yıkama, yol küreme ve halının buharla temizlenmesi hakkında notları var.

Yemeği tabaklara koyduktan sonra listeyi gördü. "Bunlar sadece Charleston'a taşınmadan önce halletmem gereken işler. Burayı satmak muhtemelen

uzun sürer. Harika bir konumda ve-"

Adını usulca söylüyorum, yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyorum. "Charleston'a taşınmanı istemiyorum. Seninle buraya taşınmak istiyorum... eğer istersen."

"Sen ciddi misin?" Tabakları bıraktı ve bana döndü. "Benim için tüm hayatını kökünden söküp atmaya ihtiyacım yok."

Başımı salladım. "Yaşadığın yeri seviyorum. Bölgede hiç ailem yok ve yazar arkadaşlarım da sanal. Ülkenin dört bir yanına dağılmış durumdayız. Ayrıca, her yerden yazabilirim. Ama kariyerine yeniden başlaman ve en alttan başlayarak yükselmen gerekecek. Ben bunu istemiyorum."

Beni kollarına aldı. "Bunu senin için gözümü kırpmadan yaparım. Her şeyi ve herkesi geride bıraktım. Bu benim için bir fedakârlık bile olmazdı."

İstedğim her şeyi verirdi. Bu adamda sevdiğim bir şey daha var, bu kadar özverili olması. Ama benim için tüm kariyerinden vazgeçmesine izin veremem. "Bir düzine çocuğumuzu büyükanneleri ve teyzelerinin yanında büyütmeyi tercih ederim."

"Yerleşik bir bebek bakıcılığı faktörü var," diye düşünüyor.

"Kesinlikle!" Ona ıslanıyorum. "Büyükannemin mülküyle ilgilenen bir emlakçım var. Konumu göz önüne alındığında birkaç hafta içinde satabileceğimi söylüyor. Bahar başında aynı kasabada olabiliriz."

"Aynı kasabanın canı cehenneme. Güney Tahoe'ye taşınırsan, burada yaşarsın.

Benimle birlikte."

Parmak uçlarımı sakalında gezdiriyorum. Aynı anda hem yumuşak hem de kaşıntıverici olmasını seviyorum. "Bu fikri sevdim."

"Güzel. O zaman şu bir düzine bebek üzerinde çalışmaya başlamalıyız," diyor beni kollarına alıp merdivenlerden yukarı taşırken. Kahvaltı bekleyebilir. İkimiz de farklı bir şeylere açız.

Tesisin lobisinde Brock'un beni almasını bekliyorum. Bugün beni annesiyle tanıştırmaya götürecek. Ona bunun çok erken olduğunu söylemeye çalıştım ama o bana müstakbel eşinin annesiyle tanışması için asla çok erken olmadığını söyledi. Sonra bana göz kırptı ve külotum ıslanana kadar beni öptü.

Vogue Weddings'in kopyasını gördüğümde elimde olmadan ona uzanıyorum. Henüz bana resmi olarak evlenme teklif etmedi ama Brock yakında evleneceğimizi açıkça belirtti. Şimdiden beni Vegas'a götürmekle tehdit ediyor.

Güzel gelinler ve yakışıklı damatlarla büyülenmiş bir şekilde dergiyi karıştırıyorum. Hiçbiri Brock'un eline su dökemez. Bunu zaten biliyorum.

Bir düğün partisi dikkatimi çekiyor ve nefesim kesiliyor. Sağdıçı gördüğümde kalbim sıkışıyor. Bu Emmy'yi mahvedecek. Yine de, daha sonra pusuya düşürülmektense haberi bir arkadaşından duymayı tercih eder diye düşünüyorum.

Kamarasına doğru aceleyle ilerlerken, içeri dalmadan önce kapıyı açmasını beklemedim. Yalnızdı, öyle olacağını biliyordum. Midem düğüm düğüm olmuş bir halde, "Her günü birlikte geçirdiğin tamirci var ya?" diyorum.

Emmy'nin yüzünde yumuşak bir gülümseme beliriyor. "Griff," diye yumuşak bir iç çekişle onun adını en tatlı tada sahipmiş gibi tekrarlıyor.

"Bunu görmelisin," diyerek dergiyi ona doğru itiyorum, hayallerini yıktığım için şimdiden kendimden nefret ediyorum. Az önce onun adını söylediğinde yüzünden okunuyordu. Olduğunu söylediği kişi olmayan bir adama aşık. Ona yalan söylemiş. İki yakasını bir araya getirmek için pansiyonda çalışan fakir mavi yakalı bir adam değil. O bir milyarder ve her yerin sahibi. Görünüşe göre geldiğinden beri onunla oynuyormuş.

Dergiyi benden aldı ve sayfaları taradı. Yatağına uzandı. "Bunun doğru olduğuna emin misin?"

"İnternette bir arama yaptım." Yatağına onun yanına oturdum ve telefonumdaki sonuçları gösterdim. Çok fazla resim yok. Dikkat çekmiyor ama Griffin Industries hakkında çok şey öğrendim. Bir aile şirketi. Bir Fortune 500 şirketi. Adam zengin, Emmy'nin nefret ettiği bir şey.

Kendi sorunlu geçmişi ve sadece temel şeylere sahip olmak için tırnaklarıyla kazıyarak geçirdiği yıllar onu zengin erkeklere karşı güvensiz yapmıştır. Sonra Griffin de öyle olduğu ortaya çıkar. "Senin için bir şey yapabilir miyim?"

Derginin parlak renkli sayfalarını inceliyor, inkar edilemez bir kanıt.

Bir kolumu omzuna doluyorum ve onu sıkı bir sarılmanın içine çekiyorum. "Konuşmaya, ağlamaya ya da sarhoş olmaya hazır olduğunda beni ara. Arkanı kollayacağımı biliyorsun."

Omuzlarını dikleştirerek bana başını sallıyor. Güçlü olmaya çalışıyor ve ben de kalırdım ama Emmy'yi tanıyorum. Birinin zayıflığını görmesine izin vermekten nefret eder.

Ama eminim ki onu bir arada tutan öfke eninde sonunda dinecek ve bana ihtiyacı olacak.

Kamarasından ayrılmadan önce adımı söylüyor ve ben de geri dönüyorum. Dergiye doğru başını salladı. "Haber verdiğin için teşekkürler."

Jill beni kucaklamak için verandaya koşarken, "Tam da hayal ettiğim gibi görünüyorsun," diyor. Kısa boylu, sarışın, benim boyumda ve kıvrımlı bir kadın. Gözlerinin etrafında gülme çizgileri var ve boynuna bir güvercin kolyesi takıyor. Sarı bluzu ve parlak kırmızı ruju parlak renkleri tercih ettiğini belli ediyor. "Çok güzel ve mükemmel."

Piper, Jill'in arkasında yüzünde eğlenceli bir sırıtışla duruyor. Brock'a bir şeyler söylüyor ama ben annelerine o kadar çok dikkat ediyorum ki kardeşlerin şakalaşmalarını göremiyorum.

"Onu utandırma anne," diyor Brock. Adirondack sandalyelerden birine oturmuş birasını yudumluyor. Woofers onun kucağına kıvrılmış. İkisi hızlı arkadaş oluyorlar. Hatta onu küçük köpeğimi benden daha çok şımartırken yakalıyorum.

Övgüsü karşısında yüzüm kızardı. "Teşekkür ederim, Bayan Parker."

"Kes şunu. Ben senin annenim. İstersen Jill. Anne, eğer benim tercihime uyarsan." Sanki her şey yoluna girmiş gibi bana gülümsüyor ve sonra Piper'a odaklanıyor. "Hadi şu lanet havadan çıkalım."

Elimi omzuna koyup pencere önündeki kutuları gösteriyorum. "Bunlarla yaptığın şeye bayıldım. Eklediğin kaldırım çekiciliği çok hoş."

Piper annesini evin içine kadar takip ederken bana, "Şimdi yaptın," diye yakınıyor. "Ev dekorasyonu onun tutkusu. Bir bakmışsın, onunla birlikte mobilya ve perde seçiyorsun."

Brock elimi tutuyor ve ben de onunla birlikte verandaya çıkıyorum. Bir an için baş başa kaldık. Kar yine havada dönüyor, yakında yeni bir kar fırtınası vaat ediyor. Ama umurumda değil çünkü bu şerif bir kızı nasıl sıcak tutacağını biliyor.

Alnımdan öpüyor, bu şefkatli jest bana kendimi değerli hissettiriyor. "Seni seviyorum ve sonsuza dek seninle olmak istiyorum."

"Sonunda bana evlenme mi *teklif ediyorsun*?" Alay ediyorum. Gizliden gizliye, bunun olacağına karar verme şeklini seviyorum. Bazen biraz otoriter olabiliyor ama

Bana tamamen aşık. Yaptığı her küçük şey benim için.

"Hayır, seninle yakında evlenmek istediğimi söylüyorum. Peki, Vegas hakkında ne düşünüyorsun?" Hırlıyor.

"Bu konuda harika hissediyorum." Ona kocaman bir sırtış vermeden önce dudaklarına nazik bir öpücük kondurmak için eğildim. "Ama bunu annene söylemesi gereken kişi sensin."

"Meydan okuma kabul edildi," diye yanıtlıyor parmaklarını benimkilerin arasından geçirirken. Birlikte, ailesine sonsuza dek sürecektir planlarımızı anlatmak üzere el ele eve doğru yürüyoruz.

OceanofPDF.com

EPILOG

OceanofPDF.com

ZOEY

Emmy görüntülü aramada "BU ODA ÇOCUK ODASI OLACAK" diyor. Brock ve benim yeni satın aldığımız kulübede ikimiz birlikteyiz. Benim için fırtınalı bir altı ay oldu ve buna Vegas'ta evlenmek, ülkenin diğer ucuna taşınmak ve ilk evimi satın almak da dahildi.

"Burası çocuk odası değil ve ben hamile değilim," diyorum heyecanla gevezelik eden diğer kızlara.

Kıkırdayan Emmy'ye ters ters bakıyorum. O da benim gibi Tahoe Gölü'nde kendi sonsuza dek mutlu sonuyla yaşıyor. Griff'le nasıl anlaştılar bilmiyorum ama iyi ki anlaşmışlar. Birbirlerine deli gibi aşıklar, öyle ki onlarla aynı odada bulunduğunuz her an bunu hissedebiliyorsunuz.

Cassia da yakınlardadır. Otoriter kovboy Cord'un çiftliğinde onunla birlikte yaşamaktadır. Kitaplarında "gerçek kovboylara" yer vermediğinden şikâyet eden e-postalar yazdıktan sonra birbirlerine aşık olmuşlardır. Cord hakkında daha fazla bilgi edinmeye ve gerçek kovboyların neler yaptığını öğrenmeye kararlıydı. İşte hepimiz Tahoe Gölü'nde yazmaya böyle başladık.

Mina, "Hepinizin bu kadar mutlu olmasının tek nedeninin, o v-kartlarını kaybetmeniz için size meydan okumam olduğunun kayıtlara geçmesini istiyorum," diyor. Oyun kurucu kocası Palmer ile San Francisco'da yaşıyor. Onunla da Galentine's Getaway'de tanışmış.

Paige bize "Ben cesaret ekibinin bir parçasıydım," diye hatırlatıyor. İnizivadayken aşık olduğu dağ adamı Camden'a aşıktır. Bir kar fırtınası sırasında geceyi onun arazisinde kamp yaparak geçirmiş. Bana anlattığı hikayeler doğruysa, kar fırtınasını beklerken ısınmak için oldukça iyi bir yol bulmuş.

"Evet, artık bir manyağım," diye şaka yapıyor Clover. Galentine's Getaway'de bir tavernadayken gümüş bir tilkiyle flört etmişti. Şimdi, geceleri gitariste dönüşen yakışıklı çiftlik sahibi Atlas ile birlikte yaşıyor. Birlikte inanılmaz mutlular.

"Eminim Atlas'ın herhangi bir şikayeti yoktur!" Mina alay ediyor.

Sohbet hangimizin en kirli seksi yaptığı hakkında müstehcen bir tartışmaya dönüşürken gülüyorum. Konuşmamız bittiğinde, yakışıklı kocamla denemek istediğim birkaç yeni fikirden daha fazlası var.

Gitmeden önce Emmy'ye sıkıca sarıldım.

O gittikten sonra, üzerinde kitapların olduğu kutuyu bulana kadar oturma odasındaki kutuların arasında dolaşıyorum. Daha açılacak çok şey var. İki insanın bu kadar çok eşya biriktirmesi beni şaşırtıyor.

Çocuklarımız olduğunda, daha da fazla şey olacak. Ancak bu konudaki tüm şakalarımıza rağmen Brock ve ben rahat bir yaklaşım benimsiyoruz. Doğum kontrol haplarını bıraktım ama ne zaman olursa o zaman olur diye düşünüyoruz. Acele etmiyoruz.

Bu arada, Jill bana bebek odası dekorlarını göstermeye ve Brock'a ne zaman isterse torunlarıyla birlikte evine gelip ona göz kulak olmaya hazır olduğunu hatırlatmaya devam ediyor. Çocuklarımızın dünyadaki en iyi nineye sahip olacağı çok açık.

Kız kardeşimden hâlâ haber alamadım ve almayı da beklemiyorum. Sonunda erkek arkadaşımı benden çaldığı gün ilişkimizi bitirdiğini kabul ettim.

"Ne yapıyorsun, onu mu taşıyorsun?" Brock talep ediyor.

O kadar dalmışım ki ön kapıdan girdiğini bile duymadım.

"Yeni ofisim için hazırlık yapıyorum," diyorum ona, kutuyu ofis halısının üzerine bırakırken puflayarak.

"Hamile kadınlar ağır şeyler kaldırmamalı," diye homurdanıyor.

Kutuyu açarken ona "Hamile değilim," diye hatırlatıyorum. Bu konuşmayı haftada en az iki kez yapıyor olmalıyız.

"Olabilirsin," diye işaret ediyor. Tamam, belki de rahat bir yaklaşım sergileyen benim. Yine de Brock'un baba olma hevesini ve hevesini seviyorum. Bu gerçekleştiği an, çok heyecanlanacak.

"Değilim," diye iddia ediyorum.

Kitapları toplamak için eğildim. Ama bunu yapamadan kendimi Brock'un güçlü kollarına atılmış buluyorum. Bana bakıyor, bakışlarında sıcaklık ve şehvet parlıyor.

"Hadi bunun üzerinde çalışalım."

Beni merdivenlerden yukarı taşıırken gülüyorum. Bu adam benim aşk hikâyemin kahramanı ve birlikte yazacağımız tüm tatlı, romantik bölümleri keşfetmek için sabırsızlanıyorum.

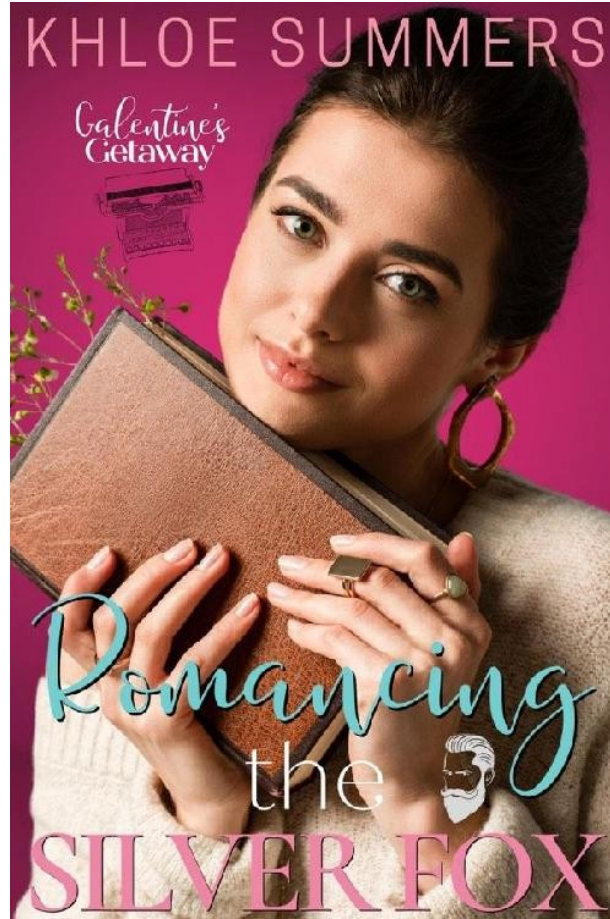
Brock ve Zoey'nin düğününü görmek ister misiniz? Haftalık bültenime kaydolun ve [bonus sahneyi buradan alın](#).

Daha fazla Galentine's Getaway'e hazır mısınız? [Gümüş Tilkiyle Romantizm](#) adlı bu flörtöz yaş farkı hikâyesinde Clover'ın huysuz çiftlik sahibi tarafından nasıl sahiplenildiğini keşfedin.

OceanofPDF.com

SERİNİN BİR SONRAKI KİTABI

*Huysuz Gümüş Tilki Tatlı Kıvrımlı Kızla Buluşuyor, Yaş Farkı
Romantizmi*

Yonca

Küçük bir taverna, sadece IPA satıyorlar ve seyretmeye doyamadığım bir dağ manzarası var. Gevşemek için mükemmel bir yer olması gerekiyordu. Ve sanırım barın karşı tarafındaki iri, sakallı adam bana bakmayı bıraksaydı, öyle de olacaktı.

Tanrım, benim iki katım yaşında. Yine de o gitarı tutarken, sahnede grupla birlikte tıngırdatırken oldukça seksi görünüyor. Bu setten sonra merhaba demeliyim. *Hayır, ne pahasına olursa olsun göz temasından kaçınmalıyım.* Aslında, belki ona cilveli bir sırıtış atarım ve ne olacağını görürüm. Ne de olsa tatildeyim.

Atlas

O benim için çok genç. Bunu hemen anladım ama kendime engel olamıyorum. Anlatacak bir hikayesi olduğunu söyleyen dramatik bir bakışı var ve ben bunun her hecesini bilmek istiyorum. Bununla birlikte, bana zaman bile ayırmayacağından eminim.

Arkadaşlarım bana her zaman çok huysuz olduğumu söyler. Ben bunu yaptığım işe bağlıyorum. Günlük hayatım, güzel konuşmalardan daha azıyla sonuçlanıyor. Yine de, beni ona doğru çeken bir şeyler var ve tatlı dilli olsun ya da olmasın, bunun elimden kaçmasına izin veremem.

[Kindle Unlimited'ta Şimdi Oku](#)

OceanofPDF.com

GALENTINE KAÇAMAĞI

Bu geri çekilme raydan çıktı.

Yazdıkları kahramanlar... sevdikleri kahramanlara dönüştüğünde ne olur?!

Bu altı romantik yazar bu türle besleniyor, uyuyor ve nefes alıyor. Ama iş kendi HEA'lerini bulmaya gelince... onlar biraz felaket. Bu Galentine'de, tropik kahramanlarını unutulmaz bir Galentine's Getaway'de romantize etmek için öğrendikleri her şeyi işe koyacaklar!

Yıllık yazarlar inzivasında olanlar inzivada kalır... bu yazarların kurdukları bağlar ve anlattıkları hikayeler hariç. Ama biri unutmuş

Tahoe Gölü'nde kendilerini aşık olurken buldukları adamlara bundan bahsedin.

Küçük kasaba şerifinden ateşli, otoriter kovboya ve huysuz, münzevi dağ adamına kadar, bu romantik yazarlar ayaklarını yerden kesen gerçek hayattaki mecaz-tastik kahramanlara rastladılar. Bazen kelimenin tam anlamıyla.

Bu Sevgililer Günü'nde, bu altı yazar sizi unutamayacağınız bir Sevgililer Günü Kaçamağı'na götürürken gülmeye, ağlamaya ve bayılmaya hazır olun.

Galentine's Getaway, en sevdiğiniz altı instalove yazarı tarafından sunulan buharlı kısa romanslardan oluşan bir koleksiyon!

Mia Brody'den
[Romancing the Sheriff](#)

Khloe Summers'tan [Gümüş
Tilki ile Romans](#)

[Romancing the Quarterback](#)
by Eve London

Kat Baxter'dan [Dağ Adamıyla
Romans](#)

[Romancing the Billionaire](#) by
Fern Fraser

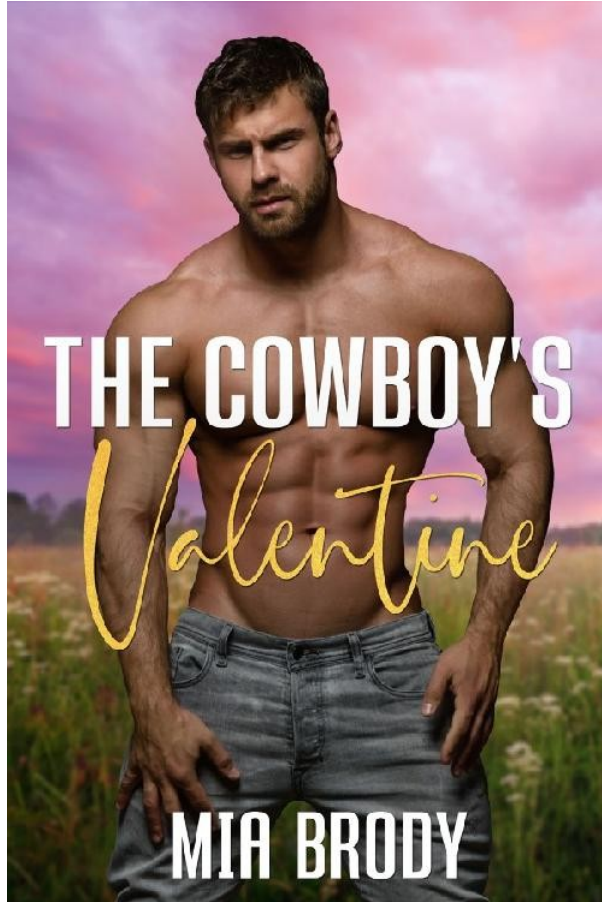
Kovboyla [Romantizm](#) .
Nichole Rose

[Galentine's Getaway Komple Seri](#)

[OceanofPDF.com](#)

MIA'DAN DAHA FAZLASI

Zoey'nin posta yoluyla gelin olan ve huysuz bir kovboyla evlenen arkadaşı Valentine hakkında daha fazla şey okumak ister misiniz? Onun hikayesini [Kovboyun Sevgilisi](#)'nde okuyabilirsiniz (şu anda mevcut!).

Ben huysuz, yalnız bir kovboyum ve böyle olmayı seviyorum. Ta ki güzel posta siparişi gelinim gelene ve aniden, sadece adı olan bir evlilikten daha fazlasını isteyene kadar.

Ethan

Ben tam olarak Bay Kalpler ve Çiçekler değilim. Yani, hayatımın bir noktasında öyleydim. Karımın beni tüm kasabanın önünde aldattığını öğrenmeden önce. Oh, ve taşıdığı bebek benden bile değildi.

Rahmetli büyükbabamın, hakkım olan mirası alabilmem için evliliğin şart olduğunu söylemesi beni pek de sevindirmedir. Ama artık çok geç çünkü postayla sipariş edilen gelinim çoktan yola çıktı.

Bu evliliği sadece ismen yapmaya niyetliyim. Yeterince basit ve kolay olmalı... Valentine'ı görene kadar. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi ve anında aşık oldum. Ama geçmişimden kalan yaralar onun gibi bir güneş ışığı için çok mu fazla?

Valentine

Evet, Sevgililer Günü'nde doğdum ve evet, aptalca bir isim. Ama bu aileye, sevgiye ve sonsuzluğa inanmadığım anlamına gelmiyor. Elbette, bunları hiç bilmeyen evlatlık bir çocuktum.

Ama ben istiyorum. Bu yüzden posta yoluyla gelin olmak için kayıt yaptırdım.

Ethan'a baktığımda, bana bir şans verirse bu işi yürütebileceğimizi biliyorum. Kendini kapatmaya kararlı görünüyor, ama belki de ilk kez birini tutmaya değer olduğuma ikna edebilirim.

Bu yalnız kovboy sonunda beni içeri alacak mı? Yoksa sadece sözde bir evlilik olarak kalmaya mahkum muyuz?

[Valentine ve Ethan'ın hikayesini okumak için buraya tıklayın](#)

OceanofPDF.com

BU HİKAYEYİ BEĞENDİN Mİ?

Bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen onun hakkında bir yorum gönderin. Neyi beğenip beğenmediğinizi paylaşın. Çok bir şey gibi görünmeyebilir ama benim gibi büyük bir yayınevinin desteğine sahip olmayan bağımsız yazarlar için yorumlar çok önemli.

Elbette, bu şekilde ulaşmayı tercih ederseniz düşüncelerinizi benimle e-posta yoluyla da paylaşabilirsiniz. E-posta adresim mia @ miabrody.com (boşlukları kaldırın). Okurlarımdan haber almayı seviyorum!

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.